ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 10	Ἐτησία	Σελ. 12
Ἑξάμηνος	» 5	Ἑξάμηνος	» 7

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 2.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ

ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26,

ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. 597

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου),

τῇ 19ῃ Ἰουνίου 1918.

ΔΙΑ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Εὐτυχεῖς πρέπει νὰ θεωρῶνται εἰς τοὺς παρόντας καιροὺς ὅσοι λαοὶ παρέμειναν μακρὰν τοῦ ὀλεθρίου πολέμου καὶ ἀπηλλαγμένοι τῶν ἀπὸ τούτου δεινῶν, ἅτινα δοκιμάζουσιν ἐπὶ τέσσαρα ἤδη ἔτη τὰ μεγαλείτερα καὶ μᾶλλον πεπολιτισμένα ἔθνη τοῦ κόσμου. Ἐκεῖ ἡ νεότης ὅλη ὑπεχρεώθη νὰ ταχθῇ ὑπὸ τὰς σημαίας καὶ νὰ προκινδυνεύῃ τῆς ἰδίας χώρας, καὶ αἱ φοβερώτατα φονικαὶ μηχαναὶ κατὰ μυριάδας φονεύουσι θαλερὰς ὑπάρξεις καὶ μετ' αὐτῶν ἐμβάλλουσι τὴν δυστυχίαν καὶ τὴν ὀδύνην εἰς τοὺς γονεῖς, τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν. Τὸ τέταρτον ἤδη ἔτος διατρέχει ὁ φοβερώτατος πόλεμος καὶ οἱ οἰωνοὶ πάντες σημαίνουσιν ὅτι κεῖται μακρὰν ἔτι τὸ τέλος αὐτοῦ, εἰμὴ ἀδόκητός τις ἀποφασιστικὴ περιπέτεια ἤθελεν αἴφνης θέσει τέρμα εἰς αὐτόν.

Ἐὰν ἄλλαχοῦ ἡ νεότης εἶναι ἀπησχολημένη εἰς τὰ ὅπλα καὶ ἐκτεθειμένη εἰς τοὺς μεγάλους τοῦ πολέμου κινδύνους, ἡ Κυπρία νεότης ἔχει ὅλην τὴν εὐκαιρίαν ὅπως σκέπτηται καὶ μεριμνᾷ περὶ τοῦ ἀρίστου μέλλοντος αὐτῆς ἅμα τῷ πέρατι τοῦ πολέμου.

Οἱαδήποτε καὶ ἂν γένηται ἡ ἔκβασις αὐτοῦ θὰ ἐπινέγκῃ βεβαίως μεγάλας μεταβολὰς εἰς τὸν γεωγραφικὸν χάρτην καὶ ἐν τῷ καθόλου βίῳ τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ ταύτην ἀδυνατοῦμεν νὰ προΐδωμεν καὶ νὰ προείπωμεν πάντως· βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι μέγα κενὸν θὰ ἔχῃ παρασκευάσῃ ὁ φονικώτατος πόλεμος παρὰ τοῖς ἐμπολέμοις, καὶ μεγάλη θὰ εἶναι ἡ ἔλλειψις νέων καὶ εὐρώστων ἀνδρῶν διὰ τὴν βιομηχανίαν, τὴν ἐμπορίαν καὶ διὰ πάντα τὰ ἄλλα ἐπιτηδεύματα, ἐνῷ αἱ ἀνάγκαι, τῶν ἐμπολέμων ἰδίᾳ ἐθνῶν, ἃς ἐδημιούργησεν ὁ μακροχρόνιος καὶ ἄγριος πόλεμος θὰ εἶναι μέγισται καὶ κατεπείγουσαι.

Μεγίστη θὰ ὑπάρχῃ κατὰ τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη ζήτησις ὑπαλλήλων εἰς τραπέζας, εἰς βιομηχανικὰ ἐργοστάσια, εἰς ἐμπορικὰ καταστήματα, ζήτησις χειροτεχνῶν καὶ ἐργατῶν εἰς πάντα τὰ ἔργα καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα καὶ οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἡμερομίσθια θὰ εἶνε ἀνάλογα πρὸς τὴν ζήτησιν τούτων καὶ τὴν ὑπερτίμησιν πάντων τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου.

Πάντα ταῦτα ἀποτελοῦσι μοναδικὴν εὐκαιρίαν διὰ τὴν ἡμετέραν νεότητα, ἥτις ἐὰν σωφρονῇ, ὀφείλει νὰ παρασκευάζεται ἐνδελεχῶς πρὸς τὴν μοναδικὴν ταύτην εὐκαιρίαν πρὸς ἐξασφάλισιν εὐτυχοῦς μέλλοντος αὐτῆς.

Ἐντούτοις, ἐξ ὅσων βλέπομεν καὶ γνωρίζομεν, περὶ παντὸς ἄλλου μεριμνᾷ αὕτη ἢ περὶ τῆς προσεχοῦς τύχης αὐτῆς. Δὲν φαίνεται ποσῶς προσβλέπουσα καὶ ἐρευνῶσα τὸ μέλλον, ἀρκουμένη εἰς τὸ πενιχρὸν καὶ ἐφήμερον παρὸν καὶ μετὰ νωθρότητος καὶ ἀπραγμοσύνης ἀτατολικῆς καὶ παιδαριώδους κουφότητος κατατρίβει εἰς ματαιότητας καὶ κουφότητας τὸν ὡραιότερον καὶ ποθεινοτέρον χρόνον τοῦ ἀνθρωπίνου βίου. Μάτην θὰ ἐζήτει τις νὰ εὕρῃ καὶ ἕνα μόνον ὅμιλον νέων ἀσχολουμένων σοβαρῶς περὶ τὴν προπαρασκευὴν ἑαυτῶν εἰς καλλίτερον καὶ ἀσφαλέστερον μέλλον. Ὅσοι τούτων ἐξηφάλισαν πενιχράν τινα μισθοδοσίαν, οἵαν παρέχουσιν αἱ ἡμέτεραι ἀγοραί, ἀρκοῦνται καταναλίσκοντες αὐτὴν μέχρι ὀβολοῦ ἢ καὶ χρεούμενοι, εἰς ματαίας ἐνασχολήσεις ἢ κούφας ἐπιδείξεις, πιστεύοντες ἴσως ὅτι δύνανται νὰ πλανῶσι τὸ κοινὸν περὶ τῆς πραγματικῆς θέσεως καὶ καταστάσεως αὐτῶν, ἐνῷ ἑαυτοὺς μόνον πλανῶσι καὶ ἀπατῶσι κατατρίβοντες μάτην τὰ ὡραιότερα ἔτη τῆς ζωῆς των καὶ φονεύοντες τὸ μέλλον αὐτῶν.

Τοῦτο μάλιστα συμβαίνει εἰς ὑπαλλήλους ἐμπορικῶν καὶ ἄλλων καταστημάτων ἢ γραφείων, ἐνῷ οἱ χειροτέχναι ἤτοι ξυλουργοί, ἐπιπλοποιοί, ξυλογλύπται, ράπται, ὑποδηματοποιοί, σιδηρουργοὶ καὶ ἄλλοι πάντες ἐν ἁμίλλῃ ἀγωνίζονται τὸν ἀγῶνα τοῦ βίου καὶ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεων αὐτῶν οὐδαμόθεν ἄλλοθεν βοηθούμενοι μετ' ἐπιμελείας ἐργάζονται καὶ βελτιοῦνται ἐν ταῖς ἐργασίαις αὐτῶν, διὰ τοῦτο καὶ σημαντικὴ συντελεῖται πρόοδος εἰς πάντα ταῦτα τὰ χειροτεχνικὰ ἐπαγγέλματα παρ' ἡμῖν. Ὅσοι τῶν χειροτεχνῶν τούτων ἀπῆλθον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸς ἐξάσκησιν τῶν ἔργων αὐτῶν κερδαίνουσι καὶ ἀποταμεύουσι σημαντικὰ ὥστε νὰ ἐξασφαλίζωσιν εἰς ἑαυτοὺς μέλλον εὐτυχές.

Πρέπει νὰ κατανοηθῇ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας νεότητος ὅλης ὅτι ἔχει καθῆκον πρὸς ἑαυτήν, πρὸς τοὺς γονεῖς, πρὸς τὴν κοινωνίαν, πρὸς τὴν ἰδιαιτέραν καὶ τὴν ὅλην πατρίδα, ὅπως παρασκευάζῃ ἑαυτὴν καθ' ἑκάστην καλλιτέραν ἑαυτῆς προοδεύουσα καὶ τελειουμένη ἐν παντὶ τῷ σταδίῳ τοῦ βίου αὐτῆς, καὶ ἑτοίμη νὰ ἐπωφελῆται διὰ τῶν προσόντων καὶ τῶν προτερημάτων αὐτῆς πᾶσαν παρεχομένην εὐκαιρίαν, καὶ πλείστας καὶ μεγάλας εὐκαιρίας θὰ παράσχωσι τὰ πρῶτα μεταπολεμικὰ ἔτη δι' οὓς λόγους εἴπομεν ἀνωτέρω.

Ἐὰν οἱ νέοι οὗτοι διέθετον ὀλιγώτερον χρόνον εἰς κουφότητας καὶ ματαίας καὶ ἀκαίρους ἐπιδείξεις καὶ περισσότερον εἰς βελτίωσιν ἑαυτῶν, θὰ ἔπραττον ἔργον προνοίας καὶ ἀγαθῆς φρονήσεως.

Ἐὰν κατέτεμον τὸν διαθέσιμον αὐτῶν χρόνον εἰς ἀναγνώσματα ὠφέλιμα, εἰς θεωρητικὴν μάθησιν καὶ πρακτικὴν ἄσκησιν περὶ τὰς ξένας ἐκείνας γλῶσσας αἵτινες εὐρύτερον χρησιμοποιοῦνται εἰς τὰς διεθνεῖς συναλλαγάς, ἐὰν προσεπάθουν νὰ καταρτίζωνται ὡς οἷόν τε ἄριστοι λογιοταὶ καὶ γλωσσομαθεῖς προσκτωμένοι ὅσον τὸ δυνατὸν πλειοτέρας θεωρητικὰς γνώσεις ἐμπορικὰς καὶ ἄλλας εἶναι βέβαιον ὅτι θὰ ἐξησφάλιζον οὗτοι εἰς ἑαυτοὺς μέλλον εὐρὺ πρὸς εὐτυχίαν ἑαυτῶν, πρὸς χαρὰν τῶν οἰκείων καὶ ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἐθνότητος.

Πρέπει νὰ κατανοηθῇ ὅτι πᾶν πρόσωπον ἀρτιμελὲς καὶ ὑγιὲς ἀποτελεῖ στοιχεῖον ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ ἐν τῇ ἐθνότητι εἰς ἣν ἀνήκει, οὗτινος ἡ τύχη ἐνδιαφέρει τὴν ὁλομέλειαν, καὶ ἂν ἕκαστον τῶν στοιχείων τούτων προάγηται καὶ ἐνισχύεται καὶ ἡ ὁλομέλεια προοδεύει καὶ εὐημερεῖ.

Εἶνε καιρὸς νὰ ἀποτιναχθῇ ἡ ἀνατολικὴ νάρκη καὶ ἡ δουλικὴ ἀπραγμοσύνη καὶ ἀμεριμνησία, τὰς ὁποίας ἐκληροδότησεν εἰς ἡμᾶς ἡ μακρὰ τυραννία καὶ ἡ ταπεινωτικὴ καὶ ἀποχαυνωτικὴ δουλεία. Ἡ τε προσωπικὴ καὶ ἡ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ ἀγάπη πρέπει νὰ ἐξεγείρωσιν ἐν τῇ ψυχῇ τῆς Ἑλληνίδος νεότητος τὴν φυλετικὴν δραστηριότητα καὶ φιλοπονίαν, τὸν φυλετικὸν ὀργασμὸν ἐκεῖνον, ὅστις ἀνέδειξε τὸ ἔθνος ἡμῶν ἄλλοτε μέγα καὶ ἔνδοξον καὶ ἀθάνατον, ἐνῷ σήμερον μετ' αἰσχύνης ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὑστεροῦμεν οὐ μόνον τῶν μεγάλων καὶ ἀρχαιοτέρων ἐθνῶν ἀλλὰ καὶ μικρῶν καὶ νεωτέρων τοιούτων.

Ὄχι παρασιτικοὶ πλανόδιοι, ὄχι ὑπηρετικοὶ ξενοδόχοι καὶ καφεπῶλαι, ὄχι ὑποδηματοκαθαρισταὶ καὶ ἀχθοφόροι, ἀλλ' ἐπιχειρηματικοὶ βιοπαλαισταὶ καὶ σκαπανεῖς διανοίγοντες εὑρεῖαν καὶ ἐκτενῆ τὴν λεωφόρον τοῦ βίου εἰς τὸ τέρμα τῆς ὁποίας ἡ ὀρῶσα καὶ ὀργῶσα νεότης θὰ αἴρῃ ὡς ἔπαθλον τὴν κοινὴν ὑπεροχὴν καὶ ἐπιτίμησιν μετὰ τῆς εὐτυχίας ἐν πᾶσιν.

ΠΩΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ Η ΕΥΤΥΧΙΑ ΕΝ ΤΩι ΓΑΜΩι

ΕΞ ΟΩΝ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΩ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΛΑΙΔΗΣ ΑΜΙΛΤΩΝ

Πρὸ ἑνὸς αἰῶνος οὐδεὶς συγγραφεὺς καλῆς μυθιστορίας θὰ διενοεῖτο νὰ διεισδύσῃ περισσότερον ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἢ ὅτι «Ἐνυμφεύθησαν καὶ ἔζησαν διὰ παντὸς εὐτυχεῖς ὕστερον», καὶ αἱ μητέρες καὶ αἱ μάμαι ἡμῶν φαίνονται ὅτι ἠγάπησαν καὶ ἐνυμφεύθησαν καὶ ἀπεδέχθησαν τὴν κατάστασιν—μεθ' ὑπομονῆς, εἰκάζομεν, καὶ ἐν σιωπῇ, ὡς γνωρίζομεν.

Ὁ γάμος, διὰ τὴν γυναῖκα, εἶνε ἡ ὡριμότης τῆς γυναικείας φύσεως αὐτῆς—ἡ πλήρης ἀνθησίς της, καὶ οὐδεμία ἀπόλαυσις δύναται νὰ ἐξισωθῇ πρὸς τὴν πλήρωσιν ταύτην διὰ γυναικείαν ὕπαρξιν—ὁ γάμος μετ' ἀνδρὸς τῆς ἐκλογῆς της. Τρέμουσα καὶ προσδοκῶσα καὶ μετὰ καρδίας πλήρους ἀγάπης, καὶ μετὰ ψυχῆς πλήρους δεήσεως ὅπως γένηται ἄξια τοῦ νυρίου της καὶ τῆς ἀγάπης του ἡ γυνὴ δίδει τὸν γαμήλιον ὅρκον. Προσέρχεται εἰς τὸν βωμὸν γλυκεῖα καὶ ὡραία καὶ πιστή, πάντα ἐλπίζουσα καὶ πάντα πιστεύουσα. Ὁ ἔρως τὴν συνεκίνησεν καὶ ἡ ὀρθὴ τύχη τῆς γυναικὸς εἶνε ὡραιοτάτη ὅταν αὐτοθυσιάζηται καὶ ἐνδίδῃ ὅλο σχεδὸν εἰς τὸν κύριόν της.

Ἀλλ' ὅσον ἐξαιρέτως εὐτυχεῖς καὶ ἂν εἶναι αἱ ἡμέραι τῆς ἀριστόνυμφος—τῶν ἐρωτοτροπιῶν—τρυφερὸν καὶ ἄνετον καὶ τερπνὸν τὸ μελίμηνον, ὁ κόσμος αὐτὸς δὲν εἶνε παράδεισος, καὶ πρέπει ν' ἀντικρύζωμεν τὴν ζωὴν καὶ τὰς δυσχερείας αὐτῆς—καίτοι ὅταν αἱ ἔγγαμοι ψυχαὶ δύνανται νὰ ἀντιμετωπίσωσιν ὁμοῦ ὅ,τι ἂν συμβῇ μὲ τὴν χεῖρα ἐντὸς τῆς χειρὸς καὶ μὲ τὴν καρδίαν ἐπὶ τῆς καρδίας, οὐδὲν ἐπέρχεται στρεβλόν. Διὰ τὸν σύζυγον καὶ τὴν σύζυγον, ἀγαπῶντας ἀλλήλους καὶ ἐννοοῦντας ἀλλήλους, αἱ ὁδοὶ τῆς ζωῆς εἶνε εὔκολοι· τρόντι, οἱ εὐτυχεῖς γάμοι θὰ ἦσαν πολὺ κοινοί, ἂν ἑκάστη γυνὴ ἠδύναντο νὰ τηρῇ δι' ὅλου τοῦ βίου τὸν σύζυγόν της ὡς ἐραστήν· ἀλλ' ἂν ἡ δύναμις αὕτη εἶνε ὑψηλὴ τέχνη ἢ δῶρον τῶν θεῶν, δὲν δύναμαι νὰ εἴπω. Ἡ μόνη συνταγὴ ἡ συντελοῦσα πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν εἶναι πλήρης γνῶσις τοῦ συντρόφου σας καὶ νοήμων φύσις συλλαμβάνουσα τὰς ποικιλλούσας διαθέσεις τοῦ συζύγου, καὶ, εἰ δυνατόν, νὰ ἐννοῇ τὰς αἰτίας τούτων. Φύσις ἥτις εἶναι πάντοτε διαχυτική, δροσερά, πνευματώδης καὶ ἀναψυκτικὴ φαίνεται ὅτι θὰ εἶναι ἱκανὴ ν' ἀνταποκρίνηται εἰς πάσας τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ γάμου. Ἡ κατάκτησις τῶν καρδιῶν δὲν εἶναι πολὺ δύσκολος, ὅπως συγκρατήσῃ τις ὅμως ταύτας ἐπὶ μακρὸν εἶνε ἀνάγκη χαρακτῆρος καὶ ἐπιτηδειότητος, ἅτινα γυναικές τινες θὰ ἐπλήρωνον μεγάλην τιμὴν ὅπως ἀποκτήσωσιν.

Φαίνεται ὅτι ἡ ὀρθὴ θέσις τοῦ ἀνδρὸς εἶναι νὰ ᾄδῃ οὗτος τὴν μονῳδίαν (*solo*) τῆς ζωῆς, καὶ ἡ σύζυγος νὰ ἐκτελῇ τὴν συμφωνίαν μετὰ τῆς λεπτότητος τῆς ἐκφράσεως ὅπου εἶνε ἡ μουσική, καὶ, πάλιν, τὴν μὲ δύναμιν ἐκείνης τῆς ἐπαφῆς ἥτις ἀποτελεῖ ἀκόμη μελῳδίαν· ἡ φωνή της δυνατὸν νὰ ἀκούηται κατά τινας στιγμὰς ὑπὲρ τὴν ἐκείνου, πάντοτε ὅμως ἐν ἁρμονίᾳ.

Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσι δύο ἀρχαὶ ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία (*menage*) ὅπου ὁ ἀνὴρ εἶνε ὁ ὑπουργὸς καὶ ὑπαγορεύει τὴν πολιτικήν, εἶνε ἐντελῶς βέβαιον ὅτι θὰ χωρῇ καλῶς, ἐὰν ἡ γυνὴ εἶνε ὁ μόνιμος λειτουργὸς καὶ διαχειρίζηται ἐν ἀκολουθίᾳ. Τὸ νὰ κρούῃ τις δεύτερον τετράχορδον, σημαίνει μεγάλην δύναμιν, καὶ ὁ ἐμπνευστὴς μεγάλων πραγμάτων δύναται νὰ εἶναι ὁ ὑποδεέστερος. Ἡ ὑποδεεστέρα αὕτη θέσις τοῦ δευτέρου ἐν τῇ οἰκιακῇ οἰκονομίᾳ, δευτέρα ἐν τῷ ἐγγάμῳ βίῳ, ἣν μικρά τις ἀνεβόησεν ὅτι τοῦτο εἶναι δουλεία, φαίνεται ὅτι ἐδοκιμάσθη καὶ εὐτυχῶς δὲν ἀπέτυχεν. Αἱ γραμμαὶ τοῦ ἐγγάμου βίου εἶναι τόσον συναφασμένοι, τόσον συμπεπλεγμέναι, ὥστε ἡ ἕνωσις εἶνε ἡ μόνη πηγὴ εὐτυχίας, εἰ μὴ ἀμφότεροι συμφωνοῦσι εὐχαρίστως νὰ διαφέρωσιν. Τοιοῦτος τύπος οἴκου θὰ ἐργάζηται καλῶς, πλεῖσται ὅμως πιστοὶ μητρικαὶ καρδίαι θὰ ἀνέκραζον. «Ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὰ τέκνα!» ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα.

Ἐν τῷ συζυγικῷ βίῳ δύο ψυχαὶ σώζονται ἢ ἀπόλλυνται, ἵνα μὴ εἴπωμεν περὶ τῶν ἐρωτικῶν ἐπαγγελιῶν, αἵτινες δυνατὸν νὰ ἐπέλθωσιν ὅπως καθαγιάσωσι τὸν δεσμὸν καὶ δείξωσι πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα τί ὁ ἔρως εἶνε ἕτοιμος νὰ ὑπομείνῃ διὰ τὸν ἔρωτα. Τοιαύτη θλῖψις δύναται νὰ ἐγκαρτερήσῃ ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας καὶ νύκτας· πρωΐαν τινὰ ὅμως τὸ ἡλιακὸν φῶς πληροῖ τὰς καρδίας των, ὅταν βλέπωσιν ἐνώπιόν των ἔνσαρκον τὸ τρυφερὸν ἐκεῖνο τεμάχιον, τὸ ὁποῖον προξενεῖ εἰς αὐτοὺς τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἐνδιαφέρον ἐν τῷ μέλλοντι—ἓν στοιχῆμα διὰ τὴν ἐπομένην γενεάν—«Τὸ τέκνον μας».

. . . . . .

Τὸ ζήτημα καταλλήλου προβλέψεως περὶ τοῦ γάμου εἶναι δύσκολον, διότι συνδέεται μετὰ τοῦ μεγάλου οἰκονομικοῦ ζητήματος τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ, καὶ ἐξαίρετοι ἄνθρωποι προῆλθον ἐκ γονέων ὧν μόνον κεφάλαιον πρὸς ἔναρξιν τοῦ βίου ἦτο ἡ ἀγάπη πρὸς ἀλλήλους καὶ τὰ ἄλλα ἀφίνουσιν εἰς τὴν ἐργασίαν.

Ὅταν γένωνται ἐκ συμφώνου διευθετήσεις ἀσφαλεῖς καὶ αἰσθηματικαί, καὶ ὁ ἀνὴρ πράττῃ ὅ,τι δύναται διὰ τὴν σύζυγόν του, καὶ ἀφίνει εἰς αὐτὴν νὰ ἐννοήσῃ τὴν θέσιν καὶ τὴν κάμνῃ νὰ ἴδῃ ἀφ' ἑαυτῆς τὸ περιθώριον τῆς δαπάνης καὶ ποία εἶνε ἡ μερὶς αὐτῆς, αἴρεται μία ἐν τῷ μέλλοντι ἀφορμὴ προστριβῆς. Ἐὰν ἡ σύζυγος δέχεται καὶ ἐπιδοκιμάζῃ, εἰσέρχεται ἐντελῶς διαφωτισμένη εἰς τὴν κατάστασιν καὶ δεδομένου ὅτι εἶνε ἐχέφρων γυνὴ οὐδέποτε θὰ ὑπερβάλῃ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας ὑπὸ οἱονδήποτε μορφήν.

Ἡ σύζυγος οὐδέποτε πρέπει νὰ ἶναι ἡ σπάταλος τῆς περιουσίας τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, διότι δι' αὐτὴν καὶ δι' αὐτὴν μόνην πολλοὶ ἄνδρες κοπιῶσιν ὑπὲρ τὰς δυνάμεις καὶ ἀφίνουσιν αὐτὴν ἐν χηρείᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν ἀσφαλεῖ οἰκονομικῇ θέσει· καὶ ἐντούτοις πολλάκις δὲν θέλει νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ ὑπερέντασις τῆς ἐργατικῆς ζωῆς ταύτης—καὶ πάντες οἱ ἐργάται ὑπόκεινται εἰς ὑπερκόπωσιν—ἐγένετο κυρίως ὅπως καταστήσῃ ἀνέτους τὰς γραμμὰς τῆς ζωῆς μετ' αὐτοῦ καὶ ἄνευ αὐτοῦ. Ἡ εὐγένεια τῆς ἐργασίας τοῦ ἀνδρὸς διὰ τὴν γυναῖκα εἶνε ἴσον τῆς καὶ ἄλλη ἱπποτική· καὶ κόραι τῆς σήμερον, ὅσαι θέλουσι νὰ γένωνται σύζυγοι αὐτῶν, πρέπει νὰ διδάσκωνται ὅτι ὁ γάμος συνεπάγεται βαρείας ὑποχρεώσεις καὶ ἂν θέλῃ νὰ φαίνεται ὡραία πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη ἐν τῇ πράξει καὶ ἐν τῇ σκέψει. Ἡ σύζυγος πρέπει νὰ εἶναι ἔντιμος, ἀποδεχομένη τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐγγάμου βίου ὡς ὁ ἀνὴρ προσδοκᾶται ὅτι θὰ εἶναι εἰς τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ. Ἐὰν ὁ ἀνὴρ θέτῃ εἰς χεῖρας αὐτῆς ἑαυτὸν καὶ τὴν περιουσίαν του, δὲν πρέπει αὐτὴ νὰ γένηται φύλαξ τῶν τυχῶν τούτων ὡς ἀγαθὸς ἐν τῷ οἴκῳ ἄγγελος; καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι αὕτη ἱκανὴ καὶ τιμία οἷος εἶναι ἐκεῖνος περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ συμβολαίου; Ἐὰν αἱ ὑποχρεώσεις τῆς συζύγου ἐδιδάσκοντο εἰς τὰς γυναῖκας καὶ κατεμάνθανον αὗται ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία των εἶνε ἡ ἀγαθότης συνδεδυασμένη μετὰ τῆς ἱκανότητος καὶ τῆς νοημοσύνης, στερεός τις βράχος θὰ εὑρίσκετο ἐφ' οὗ θὰ ἐθεμελιοῦτο ἡ εὐτυχία τῆς ὁδοῦ φωτιζομένης ὑπὸ τοῦ καθήκοντος.

Αἱ ἐθυμοτυπίαι καὶ αἱ δεξιώσεις ἐγγάμων τινῶν βίων, ὅταν ἀπαιτῇ τοῦτο ἡ κοινωνικὴ θέσις, θὰ εἶναι ἀνιαραὶ ἀφ' ἑνὸς ὅταν δύο ὑπάρξεις μεριμνῶσι κυρίως περὶ ἀλλήλων καὶ ὁ λοιπὸς κόσμος εἶναι δι' αὐτὰς κοιλὰς ἐρημίας· ἂν ὅμως, ἐξ ἄλλου, δύνανται νὰ αἰσθάνωνται ὅτι τὸ παράδειγμά των ὅπως ἀποδέχωνται τὰς ὑποχρεώσεις των ἐν ταῖς ἡμέραις καὶ ἐν τῇ γενεᾷ, θὰ ὑπολαμβάνουσι τοῦτο ὡς συνέπειαν τῆς ἑνώσεώς των καὶ ὡς «μυίαν ἐν ἀλοιφῇ» τῶν ἀριστων Ἠλυσίων πεδίων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἀτυχεῖς στιγμαὶ ἀποσοβοῦνται ὑπὸ ἀμοιβαίου σεβασμοῦ, καὶ οὐδέποτε ἀπώλεια ἀξιοπρεποῦς συμπεριφορᾶς περί τε τὰς ἐν οἴκῳ καὶ τὰς δημοσίας σχέσεις· καὶ τὸ νὰ ἔχωνται στερρῶς τῆς ἰδέας τῆς ἑνώσεως πάντοτε εἶνε ἀρχὴ ὑγιής. Εἶνε φρόνιμον νὰ εἶναί τις σιωπηλὴ περὶ τῶν ἐν τῷ οἴκῳ δυσχερειῶν πρὸς τοὺς ξένους, ὡς τὰ μέλη ὑπουργείου περὶ τῶν μυστικῶν αὐτῶν. (Τὸ ἀρχαῖον «τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ»).

Οἱ ἄνδρες παροῦσι πολλὰ ἐν τῇ γυναικὶ τὴν ὁποίαν ἀγαπῶσι, καὶ ὅταν ἀνεγείροντες τὴν ἡγεμονίδα των ἀγαλαμβάνωσιν ὅπως ἔχωσιν αὐτὴν δι' ὅλης τῆς ζωῆς των, ἐμπιστεύονται εἰς αὐτὴν ἑαυτοὺς καὶ τὴν ἑαυτῶν τιμήν. Οἱ ἰσχυρότατοι καὶ οἱ ἄριστοι ἄνδρες θέλουσι νὰ δώσωσιν εἰς αὐτὴν μεγάλην ἐλευθερίαν, καὶ ἀπαιτοῦσι μόνον παρ' αὐτῆς μίαν ἀδυσώπητον ἐκπλήρωσιν τοῦ συμβολαίου, τὴν πίστιν. Τὴν ἡγεμονίδα τῆς ἀγάπης του στέφει ὡς βασίλισσαν τῆς ζωῆς καὶ τοῦ οἴκου του, καὶ μόνον ζητεῖ παρ' αὐτῆς ὅπως ἀνταποκρίνηται εἰς τὰς ἐντίμους ἀπαιτήσεις του, ὡς δύναται κάλλιον ἐν ταῖς ἄλλαις σχέσεσιν.

Ἡ ἀρχὴ περὶ ἐξασφαλίσεως εὐτυχίας ἐν τῷ γάμῳ εἶνε ἡ αὐτὴ καὶ εἰς ὅλας τὰς σχέσεις τοῦ βίου. Πάντα δυνατὸν ν' ἀπολεσθῶσι, πλὴν τῆς τιμῆς, καὶ ἐν τῇ σημαίᾳ ταύτῃ καὶ ἡ ταπεινοτάτη σύζυγος δύναται νὰ περιτυλιχθῇ ἐν τῷ τάφῳ της, ὡς ἡ Βασίλισσα Βικτωρία, τὸ μέγα παράδειγμα τῶν συζύγων τῆς σήμερον, κατετέθη ν' ἀναπαύηται εἰς τὰς πτυχὰς τῆς σημαίας τοῦ λαοῦ της.

TERESA F. HAMILTON

ΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΑΣ

Αἱ ἀνωτέρω γνωματεύουσαι περὶ τῶν τοῦ γάμου ἀγγλίδες δέσποιναι περιωπῆς οὐχὶ πᾶσαι ἀποβλέπουσιν εἰς τὸν γάμον ἀπὸ περιωπῆς ὑψηλῆς. Μόνη ἡ Δέσποινα Τερέζα Φ. Ἀμιλτων αἴρεται εἰς τὸ ὕψος τοῦ θέματος καὶ ἐξαγγέλλει ὡραίας καὶ ὑψηλὰς περὶ γάμου ἰδέας, αἵτινες ὑπομιμνήσκουσι τὰς τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας. Καὶ ἀληθῶς, αἱ ἄλλαι Ἐκκλησίαι πλὴν τῆς Ὀρθοδόξου δὲν φαίνονται ἀσχολούμεναι πολὺ περὶ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου καὶ ἡ Λατινικὴ Ἐκκλησία ἠρκέσθη νὰ καταστήσῃ ἄλυτον τὸν γάμον πιστεύσασα ἴσως ὅτι οὕτω ἐξησφάλισε τὴν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν.

Σπάνιαι εἶνε αἱ ἰσόβιοι φιλίαι μεταξὺ ὁμοφύλων ἢ ἑτεροφύλων, διότι πρέπει ταύτας νὰ συνέχωσιν ὑψηλοὶ καὶ εὐγενεῖς δεσμοί. Ἡ ἐν γάμου κοινωνίᾳ ἕνωσις ἔδει νὰ συνέχηται ὑπὸ εὐγενεστέρων ἔτι καὶ ὑψηλοτέρων καὶ ἱερωτέρων δεσμῶν, καὶ ὁσάκις τοῦτο ἐγένετο, ἀσφαλῶς τὸν ἔγγαμον βίον κατεκόσμησεν ὅλον ἡ εὐτυχία, ἥτις εἶνε ἡ ἀρίστη καὶ ἀληθεστάτη ἴσως εὐτυχία ἐν τῷ κόσμῳ.

Δὲν ὑπῆρξα εὐτυχὴς ἐν τῷ γάμῳ—τοὐναντίον μάλιστα ἐγενόμην ἀτυχεστάτη—ἀλλὰ ἡ εὐτυχία καὶ ἡ βραχεῖα τὴν ὁποίαν ἠσθάνθην καὶ αἰσθάνομαι βαθύτατα, ἐξαίρει ἐν τῇ φαντασίᾳ μου ἔτι μᾶλλον τὴν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν, καὶ μακαρίζω τὰς ἀναγνωστρίας μου ὅσαι ἔζησαν καὶ ζῶσιν ἐν αὐτῇ.

Χωρὶς ἐγωϊσμοῦ ἐμπνευμένου ὑπὸ τοῦ φύλου, ἰσχυρίζομαι ὅτι τὴν εὐτυχίαν ἐκ τοῦ οἴκου φυγαδεύει συνήθως ὁ κακὸς σύζυγος, διότι ἡ σύζυ-

γος; Ἐπὶ καὶ ἂν εἶναι ἐλαττωματική, δύναται πάντοτε νὰ ἴξευρεθῇ τρόπος καὶ νὰ ἐπανάγῃ αὐτὴν εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ὑπάρχουσι καὶ πολλαὶ γυναῖκες δύστροποι καὶ ἐλαττωματικαί, ὁσάκις ὅμως αὗται ἔτυχον συζύγων δυναμένων καὶ γνωριζόντων νὰ συνετίσωσιν αὐτὰς καὶ περιορίσωσιν, ἀπέβησαν ἐν τέλει σύζυγοι ἀνεκταὶ καὶ μητέρες φιλόστοργοι καὶ διέβλωσαν μέχρι τέλους ἐν ἠρεμίᾳ καὶ ἐν γαλήνῃ, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτῶν ἐξῆλθον τέκνα ἀγαθὰ περὶ πάντα.

Πολλὰ εἶνε τὰ ἀπαιτούμενα στοιχεῖα πρὸς σύμπηξιν εὐτυχοῦς βίου οἰκογενειακοῦ, ὁμιλοῦσα δὲ περὶ εὐτυχίας δὲν ἐννοῶ βεβαίως τὸν ὑλικὸν πλοῦτον ἐν τῷ οἴκῳ, διότι πολλάκις πενέστατοι οἶκοι ἀνεδείχθησαν εὐτυχέστεροι πλουσιωτάτων οἴκων.

Ἐν πρώτοις οἱ εἰς γάμου κοινωνίαν ἐρχόμενοι πρέπει προπαντὸς νὰ ἀγαπῶνται εἰλικρινῶς καὶ περιπαθῶς, ὥστε νὰ φοβῶνται μήπως ὁ εἷς λυπήσῃ τὸν ἕτερον καὶ ἡ ἕνωσις των νὰ εἶναι τόσον στενὴ ὥστε ἡ χαρὰ τοῦ ἑνὸς νὰ εἶναι χαρὰ καὶ διὰ τὸν ἕτερον καὶ ἡ λύπη ὡσαύτως. Νομίζω ὅτι δὲν εἶνε σπάνιοι πενιχροὶ οἶκοι πλήρεις συζυγικῆς εὐδαιμονίας, ὅταν ὁ νεαρὸς σύζυγος ἐργάζεται δι' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς τὰ ἔργα του ἐνῷ ἡ νεαρὰ σύζυγος καὶ αὐτὴ παρὰ τὰς μετὰ τῶν μικρῶν τέκνων της φροντίδας ἐργάζεται καὶ αὐτὴ κατ' οἶκον ἐξοικονομοῦσα καὶ ἐνισχύουσα τὸ κοινὸν εἰσόδημα καὶ ἐμπνέεται εἰς ἀμφοτέρους ἡ ἰδέα ὅτι ἔχουσιν ἀνάγκην ἀλλήλων καὶ δι' ἀλλήλων μόνον δύνανται νὰ ζήσωσιν. Τὰ πενιχρὰ μέσα ἀλλ' ἱκανὰ πρὸς συντήρησιν τῆς οἰκογενείας ἀποτελοῦσι πολλάκις τὴν οἰκογενειακὴν εἰρήνην καὶ εὐτυχίαν, διότι δὲν ἐπιτρέπουσι τὰς παρεκτροπὰς καὶ ἀπομακρύνουσι πολλὰ σπάνδαλα.

Ἡ πατροπαράδοτος εὐσέβεια ἀποτελεῖ ὡσαύτως ἰσχυρὸν ἐφόδιον πρὸς στερέωσιν τοῦ οἴκου καὶ ἐγκαθίδρυσιν ἐν αὐτῷ σχετικῆς εὐτυχίας, ὅταν δὲ ἡ εὐσέβεια ἐνισχύεται ὑπὸ καλῆς ἀγωγῆς, τότε τὰ θεμέλια τοῦ συζυγικοῦ βίου ἀποβαίνουσι ἀσάλευτα καὶ αἰωνόβια διὰ τῆς οἰκογενειακῆς ἀνατροφῆς καὶ παραδόσεως.

Ὠρκίας καὶ ὑψηλὰς ἀληθῶς ἀρχὰς διετύπωσε διὰ τὴν εὐτυχίαν τοῦ ἐγγάμου βίου ἡ Λαΐδη Τερέζα Φ. Ἀμιλτων καὶ μὴ ἔχουσα νὰ προσθέσω ἄλλας θὰ ἀρκεσθῶ νὰ δείξω τίνα ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποδίδει ἀξίαν εἰς τὸν γάμον καὶ τί διδάσκει περὶ τῆς ἀληθοῦς εὐτυχίας ἐν τῷ συζυγικῷ οἴκῳ.

Τὸ πρῶτον ἐν τῷ χριστιανισμῷ ὁ γάμος ἔλαβε χαρακτῆρα θρησκευτικὸν καὶ ἐν τῇ Ὀρθοδόξῳ καὶ τῇ Λατινικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἔν τινι μέτρῳ ἐν τῇ Ἀγγλικῇ τοιαύτη ἀποτελεῖ ἐν τῶν μυστηρίων παρ' αὐταῖς. Ὁ οὐρανοβάμων δὲ ἀπόστολος Παῦλος καθορίζων τὰς σχέσεις τῶν συζύγων πρὸς ἀλλήλους γράφει πρὸς τοὺς Ἐφεσίους τάδε :

«Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυρίῳ· ὅτι ὁ ἀνήρ ἐστι κεφαλὴ τῆς γυναικός, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτός ἐστι σωτὴρ τοῦ σώματος· ἀλλ' ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ . . . . . .

. . . . . .

Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν· ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ, «ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν.» Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα». (Ἐφ· ε', 22 - 33).

Ὁ δὲ ἀπόστολος Πέτρος γράφει :

«Ὁμοίως αἱ γυναῖκες, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν· ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν, καὶ χρυσίων, ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος· ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος,— ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέως καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. (Πέτρ. Α' γ'. 1—8).

Κατὰ τὰ ἀνωτέρω οἱ χαρακτῆρες τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα εἶνε τοιοῦτοι. Ὁ νυμφευόμενος ἀνὴρ ὀφείλει ν' ἀγαπήσῃ τὴν σύζυγον του ὡς ἑαυτόν, νὰ ἀγαπᾷ καὶ οὐχὶ ν' ἀνέχηται αὐτὴν ἐξ ἀνάγκης. Ὁ ἀνὴρ κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ χριστιανικοῦ γάμου ὑποχρεοῦται καὶ νὰ θυσιάζῃ ἑαυτὸν χάριν τῆς γυναικός του. Μετὰ τοιαύτης ἀγάπης τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν σύζυγόν του καὶ ταύτης πρὸς ἐκείνον εἶνε τὰ μᾶλλ εὐάρεστον καὶ τερψίθυμα καθήκον. Δὲν εἶνε ἡ ὑποταγὴ αὕτη δουλική, ὡς τινες ἀνόητοι ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ' ἐνέργεια ἐλευθέρα, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαιτεῖται καὶ ἡ συγκατάθεσις τῆς μελλονύμφου κατὰ τὴν σύναψιν τοῦ γάμου. Ὡς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τῶν νόμων ἐν τινι πολιτείᾳ, ἐλευθέρως ὑπὸ πάσθα πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν ἀγαθῶν τῆς νομοθεσίας χωρὶς νὰ εἴμεθα διὰ τοῦτο δοῦλοι, οὕτω καὶ ἡ γυνὴ ἐλεύθερως συγκατατίθεται εἰς τοὺς ὅρους τοῦ γάμου πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ γάμου. Ἡ ἐλευθέρα ὑποταγὴ εἰς τοὺς ἠθικοὺς νόμους δὲν εἶνε δουλεία, τοὐναντίον μάλιστα, εἶνε ἡ καλῶς νοουμένη ἐλευθερία. Μὴ δὲν ὑποτάσσεται καὶ ὁ ἀγαθὸς σύζυγος εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς πρὸς τὴν γυναῖκα ἀγάπης ἄνευ ὅρων ;

Ἡ τε ἀγάπη τοῦ ἀνδρὸς καὶ ἡ ὑποταγὴ τῆς γυναικὸς εἶνε οὐσιαστικὴ θυσία τοῦ ἐγωϊσμοῦ αὐτῶν. Πολὺ ὑψηλὰ τιθέμενος οὕτω ὁ γάμος ἀποβαίνει ἱερώτερος καὶ ὑψηλότερος διὰ τῆς τεκνοποιΐας. Οἱ σύζυγοι τὴν τεκνογονίαν προτιθέμενοι εἶναι ὑπηρέται, λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, ἐπιτελοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Ἐκδηλοῦται οὕτω παρ' ἀνθρώποις καὶ ἡ δημιουργικὴ τοῦ Θεοῦ ἰδιότης. Δὲν πρόκειται ἔμως ἐν τῷ γάμῳ περὶ παραγωγῆς ἀνθρώπων ἁπλῶς. Διὰ τῆς τεκνοποιΐας ἐπιδιώκεται ἡ ἠθικὴ ἀναμόρφωσις τοῦ κόσμου, καὶ εἰς τοῦτο ὑποχρεοῦνται ἄρρενές τε καὶ θήλεις.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους καὶ ὑπὸ τοιαύτας θείας ἀρχάς, διατὶ ὁ ἔγγαμος βίος δὲν θὰ εἶναι ὁ ἀληθὴς ἐπίγειος καὶ μέχρι τινὸς οὐράνιος παράδεισος ;

Καὶ ὁ παράδεισος οὗτος δημιουργεῖται ὑπ' ἐκείνων οἵτινες εἰς κοινωνίαν γάμου ἐρχόμενοι δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν προῖκα, εἰς τὸν πλοῦτον τῶν χρημάτων, εἰς τὸ φθαρτὸν καὶ ἐφήμερον κάλλος, ἀλλ' εἰς τὸν εὐγενῆ καὶ ὑψηλὸν καὶ ἀγαθὸν χαρακτῆρα, εἰς τὴν καλὴν ἀγωγὴν καὶ τὴν εὐγένειαν καὶ λεπτότητα τῶν τρόπων καὶ εἰς τὰς ψυχικὰς μᾶλλον, ἢ τὰς σωματικὰς ἀρετάς.

Ἵνα παρασκευάζεται ἄρα ὁ ἔγγαμος βίος εὐτυχής, ἡ πολιτεία, ἡ κοινωνία, ἡ οἰκογένεια καὶ μάλιστα ἡ Ἐκκλησία ὀφείλουσιν ἀπὸ κοινοῦ συνεργαζόμεναι νὰ διαμορφώσι καὶ διαπλάττουσι τὰς νέας ἑκάστοτε γενεὰς ἐν πνεύματι καθαρῶς χριστιανικῷ, μεθ' ὅλων τῶν ἄλλων ψυχικῶν προτερημάτων ἅτινα κατακοσμοῦσι τὸν ἐπίγειον βίον τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος παρέχει τὸν ἠθικῶς τέλειον τύπον τοῦ ἐγγάμου βίου, ὅστις φαίνεται ἴσως ἀνέφικτος· ἀλλὰ καὶ αἱ κυριώτεραι ἐντολαὶ τοῦ Κυρίου φαίνονται ἀνθρωπίνως ἀνέφικτοι, ἐμφαίνουσιν ὅμως τὸ ὅριον τῆς τελειώσεως τῆς ἀνθρωπότητος. Ἂς ἀποβλέπωμεν εἰς τὸν ἠθικῶς τέλειον γάμον κατὰ τὸν ἀπόστολον Παῦλον καὶ τοῦτον ἂς ἔχωμεν ὡς ὑπόδειγμα καὶ σκοπὸν καὶ ἡ εὐτυχία τοῦ γάμου ἂν δὲν εἶνε πλήρης θὰ εἶνε σχετικὴ καὶ θὰ αὐξάνηται ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗ ΛΕΟΝΤΙΑΔΟΥ

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
(WELT-POLITIC)

ΝΕΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΥΠΟ J. A. R. MARRIOT M. P.

[Ἡ θεωρία τοῦ παρόντος παγκοσμίου πολέμου ἀπὸ περιωπῆς ἐπιστημονικῆς ἀποτελεῖ ὅασιν διὰ τοὺς σοβαρῶς διανοουμένους καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν μονομερῶν δημοσιευμάτων καὶ μεροληπτικῶν κρίσεων καὶ πληροφοριῶν, καὶ διὰ τοῦτο πιστεύομεν ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἀναγνῶσται ἀσμένως θὰ διεξέλθωσι περίληψιν τῆς ὑπὸ τὴν ἄνωθεν ἐπικεφαλίδα πραγματείας τοῦ Βρεττανοῦ πολιτευτοῦ κ. J. A. R. Marriot δημοσιευθείσης ἐν Ἀγγλικῷ περιοδικῷ.]

«Κύριον γεγονὸς τῆς γεωγραφίας ἐν τῷ εἰκοστῷ αἰῶνι εἶνε ἡ συντομία τῶν ἀποστάσεων καὶ ἡ συστολὴ τῆς ὑδρογείου.... Ὡς ἀποτέλεσμα προέκυψεν ὅτι προβλήματα ἅτινα πρὸ ἑνὸς αἰῶνος ἢ καὶ πεντήκοντα ἐτῶν ἦσαν ἀποκλειστικῶς Εὐρωπαϊκά, τώρα ἐνδιαφέρουσιν ὅλον τὸν κόσμον.»

Στρατηγὸς Σμάτς.

Οὐδὲν ἀληθῶς ὑπάρχει δυσκολώτερον διὰ τοὺς συγχρόνους ἢ νὰ βλέπωσι τὰ συμβαίνοντα ἐν τῇ ἀληθῇ αὐτῶν ἱστορικῇ ἀπόψει. Καὶ ὁ πεπειραμένος ἱστορικὸς δειλιᾷ πως πρὸς τὴν ἀπόπειραν ταύτην καὶ προτιμᾷ νὰ ἐπιδιώκῃ τὰς ἐρεύνας του εἰς τὰ ἀρχεῖα μεμακρυσμένης ἐποχῆς ἢ νὰ πλεύσῃ εἰς ἀνεξερεύνητον θάλασσαν. Συνέπεια τούτου εἶνε ὅτι ἐξ ὅλων τῶν περιόδων τῆς ἱστορίας ἐλάχιστα γνωρίζει ὁ μέτριος ἄνθρωπος τὴν ἀμέσως προηγουμένην τῆς ἰδικῆς του. Οὐχ ἧττον ἤρξατο νὰ γίνηταί καταφανὲς ὅτι κατὰ τὸ τελευταῖον ἥμισυ τοῦ παρελθόντος αἰῶνος εἰσήλθομεν εἰς νέαν κοσμοϊστορικὴν ἐποχήν, ὅτι τὸ συμβεβηκότα τοῦ ἡμίσεως τούτου αἰῶνος ὀξέως διαφέρουσι τῶν τοῦ προηγηθέντος αἰῶνος, καὶ ἴσως τῶν προηγηθέντων τεσσάρων αἰώνων, ὅτι τὸ κέντρον τῆς πολιτικῆς βυρύτητος ταχέως μετεκινήθη καὶ ὁ μελετητὴς καὶ πολιτικὸς πρέπει ἐξίσου νὰ εἶναι παρεσκευασμένος πρὸς νέον προσανατολισμὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ.

Ποῦ ἔγκειται ἡ διαφορά ; Ποῦ θ' ἀνακαλύψωμεν τὴν διέπουσαν διαφορὰν τῆς νέας ἐποχῆς ; Δὲν εἶνε δύσκολον νὰ διακρίνωμεν τὰς διαφορὰς τῶν μεμακρυσμένων περιόδων. Ὁ γνώμων τοῦ Μεσαίωνος ἦτο οἰκουμενικός. Ἐπὶ χίλια ἔτη ἡ Εὐρώπη ἐδεσπόζετο ὑπὸ τῆς ἰδέας μιᾶς παγκοσμίου Αὐτοκρατορίας καὶ μιᾶ, Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἐπὶ πεντακόσια ἔτη ὁ Πάπας καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ κατεῖχον—κἄπως μετὰ κόπου—ἕνα ἡνωμένον θρόνον.

Ἡ διάλυσις τοῦ Ἱεροῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους,* τὸ σχίσμα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ γένεσις τῶν ἐθνικῶν μοναρχιῶν, ἡ ἀπορρόφησις τῶν τιμαριωτικῶν ἡγεμονιῶν· ταῦτα πάντα ἠνέῳξαν τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν ἐπικράνισιν τοῦ ἐθνικοῦ κράτους. Ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ 15ου αἰῶνος μέχρι σχεδὸν τοῦ τέλους τοῦ δεκάτου ἐννάτου, ἡ Εὐρωπαϊκὴ πολιτικὴ ἀπετελεῖτο ἐκ πλήθους ἐθνικῶν κρατῶν, ὑψηλῶς ὠργανωμένων, αὐτοσυντηρήτων, ἀνεξαρτήτων, μὴ ἀναγνωριζόντων κοινὸν κυρίαρχον καὶ ὑφισταμένων παρ' ἀλλήλοις ὑπὸ ὅρους κατ' ὄνομα ἴσους.

Ἡ Ἀγγλία ἡγήθη τῆς ὁδοῦ. Τὸ αἴσθημα τῆς ἐθνικῆς ταυτότητος καὶ ἡ πραγματοποίησις τῆς ἐθνικῆς ἑνότητος ἦσαν βεβαίως ἐσπευσμένα, ἴσως πρόωρα. Γαλλία, Ἱσπανία καὶ Κάτω Χῶραι ἐνεφανίσθησαν ὡς ἐθνικὰ κράτη κατὰ τὸν ἑκκαιδέκατον αἰῶνα· ἡ «Αὐστρία» ἐγεννήθη μετὰ τὸν θάνατον τῆς μεσαιωνικῆς Αὐτοκρατορίας ἐν τῇ εἰρήνῃ τῆς Βεστφαλίας· προῆλθεν εἰς μέσον ἡνωμένη καὶ αὐτοσυνείδητος Ρωσία μετὰ τοῦ 17ου αἰῶνος, ἡ Πρωσσία ἐν ἀρχῇ τοῦ 18ου. Ὁ ταχὺς ὅμως πολλαπλασιασμὸς τῶν ἐθνικῶν κρατῶν ἐπῆλθε μόνον μετὰ τοῦ δεκάτου ἐννάτου αἰῶνος. Τὸ σημερινὸν Βέλγιον κατέλαβε θέσιν μέσῳ τῶν κυριάρχων κρατῶν τῷ 1830 καὶ ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος. Τὸ ἑπόμενον ἥμισυ αἰῶνος ἐγένετο μάρτυς τῆς διαλύσεως τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῆς ἐπακολουθου γενέσεως τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν Ρουμανίας, Σερβίας, Μαυροβουνίου καὶ Βουλγαρίας. Ἡ Ἰταλικὴ παλιγγενεσία ἐξίκετο εἰς τὸ κατακόρυφον τῷ 1870, καὶ τῷ 1871 ὁ Βισμαρκ συνεπλήρωσε, χάρις εἰς τὴν πολιτικήν «τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ αἵματος» τὴν Ἡνωμένην Γερμανίαν.

Ἡ ἑβδόμη δεκαετία τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἐγένετο μάρτυς, ὅθεν, τῆς συντελέσεως καὶ κορυφώσεως πολιτικῆς κινήσεως ἥτις ἦτο ἐν προόδῳ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς δεκάτης πέμπτης ἑκατονταετηρίδος. Ἐν τέλει ἡ Εὐρώπη ἐξανελικτικῶς διεμερίσθη εἰς ἀριθμὸν ἀνεξαρτήτων Κυριάρχων Κρατῶν. Τούτων τινὰ ὀφείλουσι τὴν ὕπαρξίν των εἰς μεγάλους κυβερνήτας ἕτερα εἰς γεωγραφικὰ πλεονεκτήματα αὐτῶν, καὶ ἄλλα, ὡς τὰ Βαλκανικὰ Κράτη, προῆλθεν τὸ μὲν ἐκ τοῦ ἐντόνου ἐθνικοῦ πνεύματος, τὸ δὲ ἐκ τῶν διεθνῶν ἀντιζηλιῶν, ἄλλα πάλιν, ὡς ἡ Ἑλβετία καὶ τὸ Βέλγιον ἐστήριξαν τὰ δίκαιά των τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος ἐπὶ τῆς πίστεως εἰς τὰς διεθνεῖς συνθήκας. Καθ' ἕνα, ὅμως ἢ ἄλλον τρόπον πάντα τὸ κατόρθωσαν. Ὁ ἐθνισμὸς ἐξίκετο εἰς τὸ κατακόρυφον.

Ὁ τελικὸς θρίαμβος τοῦ ἐθνικισμοῦ ὑπισχνεῖται, ἀρά γε, τὴν διηνεκῆ διατήρησιν τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς ; Ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῶν μεσαιωνικῶν μονάδων καὶ τῆς ἐμφανίσεως ἀνεξαρτήτων ἐθνικῶν κρατῶν, ἡ Εὐρώπη ἠγωνίσθη ὅπως ἐπιτύχῃ κατάστασιν ἐξισορροπίας καὶ ἰσορροπίας.

Ἀπὸ τῆς ταραχῆς τῆς Ἰταλικῆς πολιτικῆς, ἀπὸ τῶν ἐσωτερικῶν ἀντιζηλιῶν τῶν ἀστικῶν κρατῶν αὐτῆς προῆλθεν ἡ ἰδέα περὶ «Ἰσορροπίας δυνάμεως». Ἐφαρμοσθεῖσα εἰς τὸ εὐρύτερον πεδίον τῆς Εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς ἡ ἰδέα αὕτη ἐλειτούργησε κατὰ δύο διαφόρους τρόπους· ἀφ' ἑνὸς ἤγαγε τὰς διαφόρους δυνάμεις ὅπως συνδυασθῶσι πρὸς ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἐπικρατήσεως ἄγαν φιλοδόξου αὐταρχίας· ἐξ ἄλλου, ἤγαγεν εἰς διαδοχικὰς ἐδαφικὰς ἀναδιαρρυθμίσεις σκοπούσας, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ πόθοι ἢ αἱ παραδόσεις τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων λαῶν, εἰς φιλοδικαίαν διανομὴν τῶν λαφύρων μεταξὺ τῶν νικητῶν. Τετράκις ἐντὸς τεσσάρων αἰώνων τὰ ἐθνικὰ κράτη τῆς Εὐρώπης ἠναγκάσθησαν νὰ συνδυασθῶσι ἐναντίον τῆς ἀπειλουμένης κυριαρχίας ἑνὸς ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτων. Ἡ ἐπιθυμία αὐτῆς ὅπως διατηρήσῃ τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἰσορροπίαν προσέδωκε τὴν πραγματικὴν συνοχὴν εἰς τὰς ἐπιπολαίους ἀνακολουθίας καὶ ταλαντεύσεις, εἰς τὰς φαινομένας συγκεχυμένας ἰδιοτροπίας τῆς διπλωματίας τῆς Βασιλίσσης Ἐλισσάβετ. Ἡ διασκόρπισις τῆς Ἱσπανικῆς Ἀρμάδας οὐ μόνον διέσωσε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν ἡνωμένων Κάτω Χωρῶν καὶ ἔσωσε τὴν ὑπόθεσιν τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἀλλὰ κατήνεγκε θανάσιμον πλῆγμα κατὰ τοῦ φιλοδόξου Φιλίππου Β', καὶ ἐβεβαίωσε τὴν γενομένην ἀρχὴν τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας. Ἕνα αἰῶνα ὕστερον ἡ εἰρηνικὴ μεταφορὰ τοῦ Ἀγγλικοῦ στέμματος ἀπὸ τοῦ Ἰακώβου Β' εἰς τὸν Ὁλλανδὸν Ἄρχοντα (*Stadtholder*), ὁ ἀκόλουθος σχηματισμὸς Μεγάλης Συμμαχίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Γουλιέλμου, ἡ ναυτικὴ δεξιότης τοῦ Βροῦκε καὶ ἡ στρατιωτικὴ καὶ διπλωματικὴ μεγαλοφυΐα τοῦ Τζὼν Τσέρτσιλλ τοῦ Δουκὸς Μάλβορωφ, ἀπήλλαξαν τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς ἀπειλουμένης δουλείας τοῦ Λουδοβίκου ΙΔ'. Παρῆλθεν εἰς αἰῶν ἐπὶ πλέον καὶ ἡ ναυτικὴ δύναμις τῆς Μ. Βρετανίας, στηριζομένη εἰς τὸ πλῆρες ταμεῖον αὐτῆς καὶ βοηθουμένη ὑπὸ στρατιώτου δευτέρου μόνον, ἐὰν ἦτο δεύτερος κατὰ τὴν δεξιότητα πρὸς τὸν Μάλβορωφ (νοεῖται ὁ Οὐέλιγκτων), καθ' ὅμοιον τρόπον, τὴν φιλοδοξίαν τοῦ Ναπολέοντος Βοναπόρτου.

Ἐναντίον τετάρτης ἀποπείρας πρὸς ὑποδούλωσιν τῆς Εὐρώπης εὑρέθη ἀκόμη ἐν ὅπλοις.

Ἡ θεωρία τῆς Ἰσορροπίας τῶν Δυνάμεων περιέπεσεν εἰς τρομερὰν δυσφημίαν οὐχὶ ἀκατανόητος, ἐν μέρει ὅμως ἄδικος. Ἄδικος, ἂν ἀναλογισθῶμεν τὴν ἔμπνευσιν ἣν παρεῖχεν αὕτη εἰς διαδοχὴν ἀποπειρῶν, κἂν τυχῶς ἐπιτυχῶν, ὅπως ἀποτρέπηται ἡ κυριαρχία μιᾶς μόνης Δυνάμεως, καταλληπτῶς, ἂν συγκετρώσωμεν τὴν προσοχὴν εἰς τὰ διαπραχθέντα ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος καὶ τῆς πολιτικῆς ἀνεξαρτησίας μεγάλων τε καὶ μικρῶν Κρατῶν. Αἱ διαμελιστικαὶ συνθῆκαι αἱ συναφθεῖσαι εἰς τὸ τέλος τοῦ δεκάτου ἑβδόμου αἰῶνος καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ δεκάτου ὀγδόου, καίτοι πικροχόλως ἀποδοκιμάζονται ὑπὸ τοῦ ἱστορικοῦ Λόρδου Μακώλαϊ, δὲν παραβιάζουσι τὰς ἀρχὰς αἵτινες τώρα ἐκτιμῶνται πολύ. Ἡ αὐτοκρατορία τῶν Ἱσπανῶν Ἀψβούργων εἶχε τὴν προέλευσιν καθαρῶς δυναστικὴν καὶ τὸ γεγονὸς τῆς διαιρέσεως της (ὁσονδήποτε ἀποδοκιμαστέα καὶ ἂν ὑπῆρξε διά τινας λεπτομερείας) δὲν ἀντίκειται καθ' ἑαυτὴν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐθνικότητος, οὐδὲ διαχωρίζει λαοὺς οἵτινες ἦσαν ἡνωμένοι ἐν ἑνότητι ὀργανικῇ. Ὁλίγον ἐνδιέφερε τὸν λαὸν τῶν μεσημβρινῶν Κάτω χωρῶν ἂν ἐκυβερνῶντο ὑπὸ Ἱσπανοῦ ἢ Αὐστριακοῦ· ἐὰν θὰ ἀνέμενον βιαταγὰς ἐκ Βιέννης ἢ ἐκ Μαδρίτης. Αἱ ἀξιώσεις τῶν Βουρβόνων ἐπὶ τῶν Δύο Σικελιῶν δὲν ἦσαν κατώτεραι ἱστορικῶς πρὸς τὰς τῶν Ἀψβούργων, ὁ λαὸς δὲν ἦτο μᾶλλον Ἱσπανικὸς ἢ Γαλλικός. Ἀπεῖχεν ἄλλως πολὺ τῶν τριῶν διαδοχικῶν συνθηκῶν, δι' ὧν ἐξωβελίσθη τὸ ἀρχαῖον βασίλειον τῶν Πολωνῶν ἀπὸ τὸν χάρτην τῆς Εὐρώπης, δι' ἧς ὁ λαὸς ἐγένετο ἀκουσίως ὑπήκοος τριῶν γειτονικῶν Δυνάμεων Ρωσίας, Πρωσσίας καὶ Αὐστρίας.

Διὰ τοιοῦτα ἐγκλήματα, διὰ τὴν ἐκμηδένισιν γνησίου ἐθνικοῦ κράτους —δὲν ὑπάρχει εὔλογος συγγνώμη.

Αἱ αὐταὶ ἀρχαί, αἱ ὑπαγορεύσασαι τὸν Πολωνικὸν διαμελισμὸν τοῦ 1772, 1793 καὶ 1795, ἐνέπνευσαν τὴν μεγάλην Εὐρωπαϊκὴν Διεύθετησιν τοῦ 1815.

Οὐδὲν πραγματικῶς ἐλογίζετο εἰμὴ αἱ φαντασιοπληξίαι τῶν δυναστῶν καὶ εὐχέρειαι τῶν διπλωματῶν. Ἡ Νορβηγία ἀπεσπάσθη τῆς Δανίας καὶ προσηρτήθη εἰς τὴν Σουηδίαν, ἵνα ἐξασφαλίσωσι βοήθειαν εἰς τὸν Βερναδότεκν (στρατηγὸν ἄλλοτε τοῦ Μ. Ναπολέοντος, καὶ ὕστερον Βασιλέα τῆς Σουηδίας ὑπὸ τούτου ἐγκαθιδρυθέντα) κατὰ τοῦ πάτρωνός του. Τὸ Βέλγιον ἠναγκάσθη εἰς ἀσυμβίβαστον ἕνωσιν μετὰ τῶν Ἡνωμένων Ἐπαρχιῶν, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅπως ἐγείρωσιν ἰσχυρὸν φραγμὸν μεταξὺ Γερμανίας καὶ Γαλλίας. Ἡ Γένουα, εὐτυχῶς διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἰταλικῆς ἑνότητος, πολὺ ὅμως παρὰ τὴν θέλησίν της περιελήφθη εἰς τὸ Βασίλειον τῆς Σαρδηνίας. Τοιοῦτον ἐγένετο τὸ ἔργον τῶν διπλωματῶν τῆς Βιέννης.

ΑΠΟΣΤΕΙΡΩΜΕΝΑΙ ΟΠΩΡΑΙ

[Γάλλος γεωπόνος ὁ κ. Henri de Varigny ἐδημοσίευσεν ἐν γαλλικῇ ἐφημερίδι ἐνδιαφέρον ἄρθρον δι' οὗ θέλει νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν Γάλλων εἰς τὴν πληρεστέραν καὶ ποικιλωφελεστέραν χρῆσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν ὀπωρῶν τῆς χώρας καὶ ἐπειδὴ ὅσα γράφει περὶ τοῦ θέματος τούτου εἶνε πολὺ χρήσιμα καὶ εἰς τὸν τόπον ἡμῶν μετεφράσαμεν καὶ μεταφέρομεν ταῦτα εἰς τὰς στήλας ταύτας].

«Ἡ χώρα ἡμῶν παράγει πολλὰς καὶ ἐξαιρέτους ὀπώρας. Ἐν ὁμαλοῖς καιροῖς ἀφίνονται νὰ χάνωνται πολλαὶ ὡς καὶ ἐν καιρῷ πολέμου τώρα.

Ἡ σπάνις καὶ ἡ ἀκρίβεια τῶν χειρῶν καθιστῶσι δαπανηρὰν τὴν συλλογὴν ἡ πενιχρότης καὶ ἡ ἀνωμαλία τῶν μέσων τῆς μεταφορᾶς, ἡ ὑποτίμησις προερχομένη ἐκ

ΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΙΤΙΟΥ

Καὶ ὡς Ἕλληνες καὶ ὡς Χριστιανοὶ ἀποτροπιάζομεν ἀσχολούμενοι περὶ τὴν ὀδελυρὰν ὑπόθεσιν ἥτις λέγεται ἐκλογὴ Μητροπολίτου Κιτίου, διότι ὅσα διεπράχθησαν καθ' ὅλα τὰ στάδια αὐτῆς ἔκθεσμα, ἔκτροπα καὶ ἀνόσια ὑπὸ κληρικῶν καὶ λαϊκῶν κατῆσχυναν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα.

Καθῆκον ἐντούτοις ἔχομεν τὰ ἐκθέσωμεν τὰ κατ' αὐτὴν ἀπερικάλυπτα καὶ γυμνὰ ἐν ὅλῃ τῇ εἰδεχθεῖ παραστάσει καὶ μορφῇ των μήπως ἡ προκαλουμένη κοινὴ ἀγανάκτησις καὶ ὀργὴ περιστείλῃ μὲν τὴν ὁρμὴν τῶν διαπραξάντων αὐτὰ, προκαλέσῃ δὲ γενικὴν ἐξέγερσιν κατ' αὐτῶν καὶ ἀπαλλάξῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοιούτων λυμεώνων. Ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις συγκροτηθεῖσα ὡς συνεκροτήθη συνῆλθεν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ περὶ τὴν 9 π. μ. τῆς π. Τετάρτης ἀπέσχον δὲ ταύτης οἱ ὀκτὼ ἐκ τῶν 36 αἱρετῶν ἀντιπροσώπων ὑποβαλόντες τὴν ἑπομένην διαμαρτυρίαν:

Μακαριώτατε Πρόεδρε.

Οἱ ὑποφαινόμενοι γενικοὶ ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν ἐκλογὴν Μητροπολίτου Κιτίου εὑρισκόμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον θέσιν νὰ ἀπόσχωμεν τῆς σήμερον γινομένης ἐπισκοπικῆς ἐκλογῆς.

Τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Κύπρου ὑπὲρ ὡρισμένου ὑποψηφίου ἐκδηλωθὲν εὐθὺς ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ τέως Μητροπολίτου Κιτίου κατὰ πρωτοφανῆ εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ἁγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας τρόπον καὶ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς ἐκλογῆς κατὰ διαφόρους αὐτῆς στάσεις καὶ ἐν τῇ ἐκδικάσει τῶν γενομένων ἐνστάσεων καθ' ἓν πλεῖστοις ἄλλοις ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ τρόπῳ τοῦ καταρτισμοῦ τῆς Γενικῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως προτρέψαν ἡμᾶς εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅτι καθῆκον ἡμῶν εἶναι νὰ μὴ ἔλθωμεν ἐπικουροῦντες διὰ τῆς παρουσίας καὶ τῶν ψήφων ἡμῶν εἰς τὴν ἀναγνώρισιν πράξεως καὶ συμπεριφορᾶς ἀνατρεπουσῶν τελείως τὴν τάξιν καὶ τὰς ἠθικὰς βάσεις τῆς ὑποστάσεως τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν.

Μακαριώτατε,

Ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις τῆς σήμερον θέλει προβῇ βεβαίως καὶ ἄνευ ἡμῶν εἰς τὴν ἐκλογὴν Μητροπολίτου Κιτίου ἀλλ' ἡ Κυπριακὴ ψυχὴ θὰ ἐνθυμῆται ἐπὶ πολὺ μετὰ πόσου ἐπολεμήθη ζήλου ὑπὸ τῆς ἀνωτάτης ἀρχῆς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἡ ὑποψηφιότης Ἱεράρχου ἀποτελοῦντος ἀληθὲς ἐγκαλλώπισμα τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποκαταστήσαντος ἑαυτὸν διὰ τοῦ βίου, τῆς πολιτείας αὐτοῦ καὶ τῶν πράξεων ὑπόδειγμα Ἐκκλησιαστικῆς καὶ Πατριωτικῆς ἀρετῆς.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 13ῃ Ἰουνίου.

(Ἕπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν λοϊκῶν Γεν. Ἀντιπροσώπων.)

Ἡ ἐκλογικὴ Συνέλευσις ἀπηρτίσθη οὕτω ἐκ τῶν ἑτέρων 18 Γεν. Ἀντιπροσώπων ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ Χωρεπισκόπου Σαλαμῖνος κ. Νικοδήμου Μυλωνᾶ καὶ τῶν ἀπὸ ἀξιώματος 12 κληρικῶν μελῶν ἐν οἷς καὶ τὰ Συνοδικὰ μέλη.

Ἀρξαμένης τῆς συνεδρίας ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσηγόρευσε τὴν συνέλευσιν ὡς ἑξῆς:

«Μέγα κενὸν κατέλιπεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου ἡ ἀποχώρησις τοῦ Π. Μητροπολίτου κ. Μελετίου Μεταξάκη προχειρισθέντος εἰς Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, τοῦ μεγάλου τούτου ἐκκλησιαστικοῦ ἀνδρός, τοῦ ἐπίου τὰς ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου θὰ ἐνθυμώμεθα μετ' εὐγνωμοσύνης ζωηρᾶς καὶ ἡμεῖς καὶ αἱ ἐπερχόμεναι γενεαὶ ἐν Κύπρῳ, καὶ ἐκ τούτου ὁ Μητροπολιτικὸς θρόνος Κιτίου περιῆλθεν εἰς χηρείαν, ἕνεκα τῆς ὁποίας προέβημεν συμφώνως πρὸς τὸν Καταστικὸν χάρτην εἰς ἐκλογὰς ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, καὶ κατηρτίσθη ἡ παροῦσα ἐκλογικὴ Συνέλευσις. Κατὰ τὰς ἐκλογὰς ταύτας διεπράχθησαν ἀληθῶς ἄτοπα καὶ ἔκτροπα, δι' ἃ ἐπῆλθεν αὐθόρμητος ἡ σκέψις περὶ ἀναγκαίας μεταβολῆς τοῦ ἰσχύοντος ἐκλογικοῦ συστήματος.

Λυποῦμαι πολὺ διὰ τὴν ἀπὸ τῆς Συνελεύσεως ταύτης ἀποχὴν 18 ἐκ τῶν 36 ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ, οἵτινες μοὶ ἀπέστειλαν τὴν πρωΐαν ταύτην ἔγγραφον διαμαρτυρίαν ἐπὶ τῷ ὅτι, ὡς λέγουσιν, παρετήρησαν ἔκνομά τινα εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς Ἱ. Συνόδου κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων καὶ κατὰ τὰ διάφορα στάδια τῆς ἐκλογῆς.

Διαβεβαιῶ, ἐντούτοις, τὴν Συνέλευσιν ὅτι ἡ Ἱ. Σύνοδος μετὰ πάσης ἀμεροληψίας ἔπραξε τὸ καθῆκόν της καὶ λυποῦμαι ὅτι ἄλλαι ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἐκράτησαν ἐν μέρει ἀντιλήψεις.

Καὶ νῦν κηρύττων τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνελεύσεως καλῶ ὑμᾶς ὅπως ἐκλέξητε Μητροπολίτην τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας Κιτίου καὶ εἰ δυνατὸν ἐν ὁμοφωνίᾳ.

Ὁ Μητροπολίτης Κηρυνείας κ. Μακάριος παρακαλεῖ ἵνα πρώτιστα νὰ κατατεθῇ καὶ ἀναγνωσθῇ ἡ διαμαρτυρία αὕτη τῶν 18 γεν. ἀντιπροσώπων, ἧς ἐμνήσθη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπαντῶν λέγει ὅτι ἡ διαμαρτυρία αὕτη οὐδεμίαν ἔχει σχέσιν πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς συνελεύσεως ὡς ἀπευθυνομένη πρὸς αὐτὸν ὡς Ἀρχιεπίσκοπον οὐχὶ ὡς πρόεδρον τῆς Συνελεύσεως οὐδὲ ὡς πρόεδρον τῆς Ἱ. Συνόδου.

Ὁ Ἅγ. Κυρηνείας φρονεῖ ὅτι ἡ διαμαρτυρία ἀναφέρεται εἰς ἔκνομα καὶ ἔκτροπα κατὰ τὴν ἐκλογὴν ταύτην καὶ ἡ συνέλευσις πρέπει νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ σκεφθῇ περὶ τούτων.

Οἱ ἐκ τῶν λαϊκῶν γεν. ἀντιπρόσωποι κ. κ. Γεωργαλλίδης, Μ Γ. Νικολαΐδης καὶ Ε. Πιτσιλλίδης ἀποκρούουσι τὴν πρότασιν τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας ἰσχυριζόμενοι ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον ὡς ἀνευλαβὲς πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον δὲν πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ οὔτε νὰ τεθῇ ἐνώπιον τῆς Συνελεύσεως ἥτις σκοπεῖ μόνον εἰς τὴν ἐκλογὴν Μητροπολίτου. Ὁ τελευταῖος τούτων ἐπὶ πλέον θεωρεῖ τὸν Ἅγ. Κυρηνείας ἐκτὸς τῆς τάξεως.

Ὁ Ἅγ. Κυρηνείας ἀπαντῶν λέγει ὅτι ἄλλος εἶνε ὁ ἁρμόδιος ν' ἀποφαίνηται περὶ τάξεως ἐν τῇ Συνελεύει καὶ ἐπιμένει ὅτι ὀφείλει αὕτη χάριν τῆς τιμῆς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς ἱερότητος τῆς ἐκλογῆς νὰ ἐξετάσῃ ὅσα ἐγένοντο ἔκτροπα πρὸ πάσης ἐκλογῆς.

Ὁ Ἅγ. Πάφου λέγει ὅτι ἡ ἀπέχουσα τῆς ἐκλογῆς μερὶς παν μετῆλθε μέσον θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς Εἰς τὸν τύπον τῶν ἔγραφον μὲ μεγάλην ἀνευλάβειαν πρὸς τὴν Ἱ Σύνοδον καὶ ἐπεσώρευον ὕβρεις τόσας, ὥστε ἂν ἀναγνωσθῶσιν ἐν τῇ ξένῃ θὰ ἀμφιβάλλωσιν ἂν εἶναι χριστιανοὶ οἱ κατοικοῦντες τὸν τόπον τοῦτον.

Ἀπεκάλεσαν ἐγκληματικὴν τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Ἀνέγνωσα καὶ ἐγὼ τὴν περὶ οὗ ὁ λόγος διαμαρτυρίαν καὶ εὑρίσκω ἀνευλαβεστάτην καὶ ἀπέστειλαν αὐτὴν μόνον ὅταν ἐξήντλησαν ὅλα τὰ θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα, ἅτινα καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς χθὲς ἔθεσαν εἰς ἐνέργειαν πρὸς μεταστροφὴν τοῦ φρονήματος ἑνίων ἀντιπροσώπων καὶ μετὰ τὴν ὁριστικὴν ἀποτυχίαν των. Ὤφειλον οἱ κύριοι οὗτοι νὰ ἔλθωσι σήμερον ἐνταῦθα; ἂν ἤθελον νὰ φανῶσι συνεπεῖς πρὸς τὴν ἐντολὴν τῶν ἐκλογέων των.

Ὑποστηρίζω διὰ ταῦτα ὅτι τοιοῦτον ἔγγραφον δὲν πρέπει νὰ κατατεθῇ καὶ ὀφείλομεν νὰ προβῶμεν ἀμέσως εἰς τὴν ἐκλογὴν Μητροπολίτου Κιτίου.

Ὁ Ἅγ. Κυρηνείας λέγει ὅτι καὶ ἂν τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἀπευθύνεται μόνον πρὸς τὴν Α. Μακαριότητα καὶ οὐχὶ ὡς Πρόεδρον τῆς Ἱ. Συνόδου ἢ τῆς ἐκλογικῆς Συνελεύσεως, φρονῶ καὶ οὕτω ὅτι πρέπει νὰ ἀναγνωσθῇ ἐνταῦθα, ὡς ἀναφερόμενον εἰς ἐκλογικὰς ἐνεργείας μὴ ἀφορῶν δὲ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ἀλλὰ πάντα τὰ συνοδικὰ μέλη ὧν τυγχάνω καὶ ἐγώ, καὶ δικαιοῦμαι νὰ λάβω γνῶσιν, ὡς καὶ ἅπασα ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις.

Τινὲς τῶν παρακαθημένων ἀντιπροσώπων ἀντείπον ὅτι ἡ συνέλευσις δὲν θέλει νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ ἐγγράφου καὶ θεωροῦσιν ἄτοπον τὴν στάσιν ταύτην τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας.

Ἁγ. Κυρηνείας. Ἐπὶ τῶν ἐξαιρετικῶν περιστάσεων ἐν τῷ τόπῳ θὰ ἠγειρόμην καὶ ἐπαναστάτης κατὰ τῶν διαπραττομένων ἀνομιῶν ἵνα ἀποκατασταθῇ ἡ διασυρθεῖσα δικαιοσύνη. Μεταχειρίζεσθε ὅλοι ὑμεῖς τὴν δύναμιν τῆς πλειονοψηφίας ἣν τώρα μόνον ἔχετε ἐνταῦθα, τὰ ἐνώπιον ἡμῶν ζητήματα ὅμως δὲν λύονται διὰ τοιαύτης πλειονοψηφίας ἀλλὰ διὰ τῆς δυνάμεως τῆς λογικῆς καὶ τοῦ δικαίου. Ἂν τὰ λαϊκὰ μέλη ἀρνοῦνται νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς δικαίας παρατηρήσεις μου ποιοῦμαι ἔκκλησιν εἰς τὰ κληρικὰ τοιαῦτα, ἵνα χάριν τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τιμῆς ἐκφράσωσι γνώμην ἐπὶ τόσῳ σοβαρῶν ζητημάτων. Ἂν δὲν ἐπιτρέπετε τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου ἐνταῦθα, τότε ὀφείλω ν' ἀποχωρήσω διαμαρτυρόμενος καὶ ἐπαφίνων τὴν εὐθύνην διὰ τὰ διαπραχθέντα ἔκτροπα εἰς ὑμᾶς.

Πάφου: Ὠμιλήσατε περισσότερον ὅλων τῶν ἄλλων καὶ λέγετε ὅτι δὲν ἐπιτρέπομεν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου. Ἀπεχωρήσατε ἄλλοτε τῆς συνεδρίας τῆς Ἱ Συνόδου χωρὶς νὰ δικαιοῦσθε, καὶ τώρα δὲν δικαιοῦσθε ν' ἀποχωρήσητε.

Κυρηνείας: Ἀπεχώρησα διὰ λόγους σοβαροὺς τότε καὶ διὰ παρομοίους λόγους θὰ ἀποχωρήσω καὶ τώρα, ἂν μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ἡ νόμιμος καὶ δικαία πρότασις ὅπως κατατεθῇ καὶ συζητηθῇ τὸ ὑπὸ τῶν 18 γεν. Ἀντιπροσώπων ἀποσταλὲν ἔγγραφον.

Ἐπὶ τῇ θορυβώδει πάλιν ἐνστάσει ἑνίων λαϊκῶν ἀντιπροσώπων περὶ τάξεως ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀποφαίνεται ὅτι τὰ ὑπὸ τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας προβαλλόμενα θέματα πρὸς συζήτησιν εἶναι ἐκτὸς τῆς τάξεως.

Κυρηνείας. Ἐπιτραπήτω νὰ παρατηρήσω ὅτι ἐν μέρει ἡ συνέλευσις εἶνε παρανόμως καὶ ἀντικανονικῶς συγκεκροτημένη, ὅτι τινὰ τῶν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος μελῶν ἐκλήθησαν καὶ μετέχουσι παρανόμως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐκλογικῆς συνελεύσεως καὶ διαμαρτύρομαι ἐπὶ τούτῳ.

Ἀρχιεπίσκοπος. Τὰ ἐξ ὀφικίου μέλη ἐκλέγονται καὶ διορίζονται ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου, καὶ ἡ παροῦσα συνέλευσις οὐδὲν ἔχει δικαίωμα νὰ ἐπέμβῃ ὥστε καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε ἐκτὸς τῆς τάξεως.

Πάφου. Τὰ μέλη ἅτινα ὑπαινίττεσθε, ὡρίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου ἐν συνεδρίᾳ καθ' ἣν παρεκάθησθε καὶ ὑμεῖς Ἁγ. Κηρυνείας.

Κηρυνείας. Καὶ διεμαρτυρήθην τότε καὶ τώρα διαμαρτύρομαι, καὶ ἐπειδὴ ἀφαιρεῖται ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου ἐνταῦθα διὰ τῆς δυνάμεως τῆς τωρινῆς πλειονοψηφίας ἀναγκάζομαι ν' ἀποχωρήσω τῆς Συνελεύσεως ταύτης ἐπιφυλασσόμενος ὅπως μετέχω μόνον τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνόδου, καὶ ἀποχωρῶν ἐπαναλαμβάνω νὰ εἴπω διαμαρτυρόμενος ὅτι καθιστῶ ὑμᾶς ὑπευθύνους διὰ τὰ γενόμενα ἔκτροπα καὶ τὴν ἀντικανονικὴν συγκρότησιν τῆς παρούσης συνελεύσεως.

Ἀποχωρήσαντος τοῦ Ἁγ. Κυρηνείας ἐγένετο πρότασις—οὐχὶ ὑπὸ τοῦ Ἡγουμένου Ἁγ. Νεοφύτου, ὡς ἐγράφη που—ὅπως ἡ ἐκλογὴ γένηται ὁμοφώνως καὶ ἐξελέγη ὡς τοιοῦτος ὁ Χωρεπίσκοπος Σαλαμῖνος κ. Νικόδημος Μυλωνᾶς.

Συνταχθέντος τοῦ πρακτικοῦ τῆς ἐκλογῆς ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσαγορεύει αὐτὸν ὑπομιμνήσκων ὅτι διαδέχεται εἰς τὸν Θρόνον τῆς Μητροπόλεως Κιτίου τὸν μέγαν ἐκεῖνον προκάτοχον, τὸν μέγαν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, τὸν Κυπριανὸν τὸν Πάνυ καὶ τὸν ἀείμνηστον προκάτοχόν μου Κύριλλον Β'. Γνωρίζω ὅτι ἔχεις γνώσεις ὑψηλὰς καὶ θέλησιν καὶ ζῆλον ἀγαθόν, καὶ πόσον δοκίμως ὑπηρέτησας τὴν Ἐκκλησίαν ὡς Χωρεπίσκοπος· ἀλλὰ προσδοκῶ δοκιμωτέραν τὴν διακονίαν σου, διότι οὐδεὶς πλειότερον ἐμοῦ, καὶ διότι εἶμαι ἀρχηγός (!) τῆς Ἐκκλησίας καὶ τυγχάνω συγγενής σου, θὰ χαρῶ πλειότερον διὰ τὴν ἐπιτυχίαν σου ἐν τῷ ποιμαντορικῷ ἔργῳ.** Ἔχεις προσόντα ὑψηλὰ καὶ χαρακτῆρα ἀγαθὸν ὡς μαρτυρεῖ σὺν ἄλλοις καὶ ὅτι ἐνῷ τόσα ἐγράφησαν καὶ ἐλέχθησαν κατὰ τὸν τελευταῖον ἐκλογικὸν σάλον οὐδεὶς εἶπεν ἢ εἶχε νὰ εἴπῃ τι κατὰ τοῦ χαρακτῆρος σου. Λυποῦμαι ὅτι τὸ ποίμνιον σου ἔχει διαιρεθῇ, πέποιθα ὅμως ὅτι τὸ πρῶτον καὶ ἄγαθὸν τοῦ χαρακτῆρος (ὡ ὁ τοῦ θείου) ταχέως θὰ φέρῃ τὴν εἰρήνευσιν ἐν αὐτῷ.

Τὸν ὑπὸ τὰς γνωστὰς συνθήκας ἐψηφισμένον Μητροπολίτην προσεφώνησαν καὶ τινα λαϊκὰ μέλη τῆς Συνελεύσεως καὶ εἰς τὰς προσφωνήσεις ἀπήντησεν οὗτος ὅσα καὶ κατὰ τὴν ἐκλογήν του ὡς Χωρεπισκόπου, ὅτι πλήρως κατανοεῖ ὁποίας εὐθύνας καὶ ὁποῖα καθήκοντα ὑψηλὰ ἀναλαμβάνει ὡς Μητροπολίτης Κιτίου, ὅταν μάλιστα ἀποβλέψῃ εἰς τοὺς μεγάλους προκατόχους του. Αἱ ὀλίγαι μου γνώσεις καὶ ἡ ὀλιγωτέρα μου πεῖρα εἶνε μικρὰ ἐφόδια πρὸς τὰ ὑψηλὰ καθήκοντα ἅτινα μὲ βαρύνουσιν εἰς τὴν νέαν διακονίαν μου. Ἀλλ' ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τὸ γραφικὸν λόγιον «ἡ δύναμίς μου ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τελειοῦται» καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο, καὶ διότι στηρίζομαι ἐπὶ τῆς ἀρωγῆς καὶ συναντιλήψεως τῆς ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ τῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν Μητροπολιτῶν καὶ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας μου, ἀποδέχομαι τὴν κλῆσιν. Κατὰ τὴν ἐπίσημον δὲ ταύτην στιγμήν, Μακαριώτατε, δίδω ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὑπόσχεσιν νὰ ἐργασθῷ ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου μου ἔχων πάντοτε ὑπ' ὄψιν μου τὸ ὑψηλὸν Εὐαγγελικὸν δίδαγμα «ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων». Λυποῦμαι βαθύτατα ὅτι τὸ ποίμνιόν μου τὴν στιγμὴν ταύτην εἶνε διῃρημένον, ἀλλ' ἡ διαίρεσις αὕτη ἄλλα ἔχει τὰ αἴτια παρὰ τὸ πρόσωπόν μου. Ἀλλ' εἰς τὸ ποίμνιόν μου ἔρχομαι φέρων οὐχὶ μάχαιραν ἀλλ' εἰρήνην, ἐλπίζω δὲ ὅτι θὰ ἐπέλθῃ πολὺ ταχέως ἡ γενικὴ εἰρήνευσις ἵνα δυνηθῶμεν νὰ συνεργασθῶμεν πρὸς προαγωγὴν τῶν συμφερόντων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πατρίδος.

Ἀνεγνώσθη μετὰ ταῦτα τὸ πρακτικὸν τῆς ἐκλογῆς. Τὴν 5 μ. μ. ἐγένετο τὸ λεγόμενον μήνυμα, ὡς εἴθισται, καὶ ἐπηκολούθησεν ἡ ἐν τῷ ναῷ νενομισμένη ἐνθρονιστήριος τελετή, καθ' ἣν ἀνεγνώσθη καὶ ὑπεγράφη ἡ σχετικὴ Καινονικὴ Πρᾶξις καὶ ἐγένοντο αἱ συνήθεις προσφωνήσεις καὶ ὁ ἐνθρονιστήριος λόγος τοῦ ἐνθρονισθέντος ὡς Μητροπολίτου.

* Σ. Σ. Κ. Φ. Ποῦ, πῶς καὶ πότε; ἐγένετο πειθήνιον ὄργανον καὶ ἀντάξιος ἀνεψιὰς τοῦ θείου του διὰ τὰς ἐν Κυρηνείᾳ ὑποθέσεις ὡς τοποτηρητής

** Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χωρεῖ ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ θείου του.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Αἱ Στριτιωτικαὶ Ἀρχαὶ εἶνε ἕτοιμοι νὰ ἀγοράσωσι γιερές, καθαρὲ καὶ καλῶς ἀπεξηραμμένες σταφίδες τῆς ἐσοδείας τοῦ 1918 πρὸς 4 1)2 χιλιά γρόσια τὴν ὀκᾶν, εἰς ποσότητας 800 ὀκάδων καὶ ἄνω, παραδοτέας εἰς τὰς ἐν Λεμεσῷ, Λάρνακι, Πάφῳ, Λευκωσίᾳ ἢ Ἀμμοχώστῳ ἀποθήκας τοῦ κ. Κ. Δ. Χαΐν ἢ τοῦ πράκτορος αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς παραδίδοντας ἕνα τάνον ἢ ἄνω θὰ χορηγῆται εἰδικὴ ἄδεια πρὸς ἐξαγωγὴν ἑνὸς πέμπτου τῆς ποσότητος ταύτης.

Εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν πρόκειται ὁ Παραγωγεὺς νὰ λάβῃ ὀλιγώτερον τῶν 4 χιλκῶν γροσίων κατ' ὀκάν.

Ἐν Λεμεσῷ, τῇ 20 Ἰουνίου 1918.

Θύ. Ν. Βόλτων,
Στρατιωτ. Ἔφορος τῆς Νήσου.

ΔΙΑΘΗΚΗ № 111)918

Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσι τὴν περιουσίαν τοῦ Πογὸζ Ἐραμιὰν ἐκ Λευκωσίας.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν ὅπως φέρω εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι διωρίσθην δυνάμει διατάγματος τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Λευκωσίας ἡμερομηνίας 15 Ἰουνίου 1918, διαχειριστὴς τῆς περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος Πογὸζ Ἐραμιὰν ἐκ Λευκωσίας, μετὰ τῆς διαθήκης προσηρτημένης.

Καλοῦνται δὲ πάντες οἱ ἔχοντες νὰ λαμβάνωσι παρὰ τοῦ ἀποθανόντος ἢ οἱ ἔχοντες οἱανδήποτε δοσοληψίαν μετὰ τῆς ἄνω ἀναφερομένης περιουσίας τοῦ ἀποθανόντος Πογὸζ Ἐραμιὰν ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὸ γραφεῖον μου καὶ κανονίσωσι μετ' ἐμοῦ τοὺς λογαριασμούς των.

Ἐργάσιμοι ὧραι ἀπὸ 9 π.μ —1 μ.μ. καθ' ἑκάστην πλὴν τῶν Κυριακῶν.

Λευκωσίᾳ τῇ 19 Ἰουν. 1918.

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως
Σ. Γ. ΣΤΑΥΡΙΝΑΚΗΣ.

ΣΧΟΛΗ ΕΚΚΛ. ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ Μουσικῇ Σχολῇ τοῦ κ. Χουρμουζίου φοιτῶσι περὶ τοὺς 20 μαθητάς, ὧν οἱ πλεῖστοι εἶνε καλλίφωνοι ἐκ τῶν κατωτέρων τάξεων τοῦ Π. Γυμνασίου καὶ τῶν ἀνωτέρων τῶν Ἀστικῶν Σχολῶν ἐκλεγέντες ἐπὶ τούτῳ καὶ διδασκόμενοι δωρεὰν πρὸς καταρτισμὸν χοροῦ καθαρῶς Βυζαντινοῦ.

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΙ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς Πεδουλᾶ ἄξιοι πάσης ἀγαθῆς συστάσεως προσφέρουσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς ἐμπορικὰ καταστήματα ἢ γραφεῖα τραπεζιτικὰ καὶ παραγγελιῶν.

Τὰς διευθύνσεις αὐτῶν πρὸς τοὺς βουλομένους παρέχει ἡ σύνταξις τοῦ «Κυπριακοῦ Φύλακος».

ΔΙΑ ΤΑ ΕΠΑΚΟΛΟΥΘΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ

Δημοσιεύομεν ἀπὸ καθήκοντος δημοσιογραφικοῦ περίληψιν τῶν κατὰ τὴν ἐκλογικὴν συνέλευσιν, συγκροτηθεῖσαν ὡς συνεκροτήθη, ἐξ ὧν φαίνεται ὅτι παρὰ τὰς γενομένας τελευταίας διατυπώσεις πρὸς ἐνθρόνισιν τοῦ ἐκλεγέντος ὑπ' αὐτῆς ὡς Μητροπολίτου Κιτίου, πολὺ ἀπέχει αὕτη τοῦ νὰ εἶναι δριστικὴ καὶ τελειωτική.

Ἡ ἐπισταλεῖσα διαμαρτυρία ὑπὸ τῶν ἀποσχόντων τῆς ἐκλογ. συνελεύσεως, δὲν ἐγένετο βεβαίως πρὸς ἁπλῆν ἀπειλὴν οὔτε πρὸς φαινομενικὴν δικαιολογίαν τῆς ἀρνήσεως αὐτῶν τοῦ νὰ μετάσχωσι τῆς συνελεύσεως, ἀλλ' ἵνα καταγγείλωσιν ἐνυπογράφως καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίσημον ἰδιότητα αὐτῶν ὅσα διεπράχθησαν ἔκθεσμα καὶ ἔκτροπα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶν συμπραττόντων αὐτῷ ἀρχιερέων καὶ τῶν διαφόρων ὀργάνων αὐτῆς.

Ἡ ὅλη πολιτεία τῶν ἐν λόγῳ κληρικῶν κατὰ πάντα τὰ στάδια τῆς προκειμένης ἐκλογῆς ἐγένετο τοσοῦτον ἁμαρτωλὴ καὶ παράνομος ἐκ συστάσεως καὶ μεμελετημένως, ὥστε νὰ ἐπιβάλληται ὡς ἐπιτακτικὸν καθῆκον εἰς πάντα κληρικὸν καὶ λαϊκὸν κηδόμενον τῆς ἁγιότητος καὶ τῆς τιμῆς τῆς Ἐκκλησίας του ὅπως ἐργασθῇ καὶ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀπάλειψιν τῶν ῥύπων τούτων ἀπ' αὐτῶν.

Μάτην θὰ ἐζητεῖτο οἱαδήποτε δικαιολογία καὶ ἀπωτάτην ἔχουσα σχέσιν πρὸς τὸ δίκαιον ἥκιστα δὲ πρὸς τὴν ἱερότητα ἣν κέκτηται ἡ ἐκλογὴ ἀρχιερέως καὶ ποιμένος πνευματικοῦ. Ἡ Ἱ. Σύνοδος ὡς σῶμα κατέστη ἔνοχος παρανομιῶν καὶ ἐκτρόπων καὶ διὰ τῶν πράξεων καὶ ἐνεργειῶν αὐτῶν ὅ τε Ἀρχιεπίσκοπος καὶ οἱ περὶ αὐτὸν κληρικοὶ ἐνεθάρρυναν ὅσα ἔκτροπα καὶ ἔκθεσμα διέπραξαν καὶ οἱ λαϊκοὶ ἐκλογικοὶ παράγοντες.

Μάτην ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀνομολογῶν ἐν συνεδρίᾳ τῆς ἁμαρτωλῆς συνελεύσεως τὰ ἔκτροπα καὶ ἔκθεσμα ζητεῖ ν' ἀπαλλάξῃ ἑαυτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ τῆς βαρυτάτης εὐθύνης καὶ τῆς καταφώρου ἐνοχῆς διὰ αὐτὰς τὰς ἐπισήμους πράξεις καὶ ἐνεργείας του.

Τὸ χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου εἶχεν ἀποφασίσει νὰ λησμονήσῃ καὶ ἐλησμόνησεν ὅσα ὁ ἀρχιερεὺς οὗτος ὡς Μητροπολίτης Κυρηνείας παρέσχε πράγματα τὰ μάλα δυσάρεστα καὶ δεινά, δι' ὧν παρέτεινεν ἐπὶ δεκαετίαν ὅλην καὶ παρώξυνε καὶ ἐξέκαυσε τὸν ταλαιπωρήσαντα τὸν Κυπριακὸν λαὸν ἀγῶνα περὶ τὸ Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα.

Ποῖος σήμερον ἀμφιβάλλει ὅτι πρωτουργὸς καὶ πρωταίτιος τῆς κομματικῆς ἐκείνης διαπάλης ἐγένετο ὁ τότε Μητροπολίτης Κυρηνείας καὶ ἤδη Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου, ὅστις καὶ μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῆς ἀκορέστου φιλοδοξίας του νέον ἀπειλεῖ νὰ ἐγείρῃ ἢ μᾶλλον ἤγειρε σάλον ἀνὰ τὴν Νῆσον; Τί ἄλλο πράττει καὶ σήμερον εἰμὴ ἐπαναλαμβάνει ὅσα καὶ τότε διέπραττεν ἐν τῷ φανερῷ ἢ ἐδυσοδόμει ἐν τῷ κρυπτῷ θεραπεύων ἴδια πάθη καὶ ἐξυπηρετῶν κομματικὰ συμφέροντα.

*Τίς ἀμφιβάλλει σήμερον ὅτι ἡ μεγάλη πλειονοψηφία τὰ 4)5 τοῦ Κυπριακοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, εἶχον ταχθῆ ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ τότε Μητροπολίτου Κιτίου καὶ κατὰ τῆς πλειονότητος ταύτης ἀντετάχθη δι' ὅλων τῶν

ἐν τῇ Συνόδῳ σταθερᾶς πρὸς ἀκώλυτον ἀντίδρασιν κατὰ παντὸς δικαιώματος λαϊκοῦ.

Εἶναι αὐτὸς ὅστις προὐκάλεσε τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ ἀπεδέξατο διορισμὸν Ἀρχιεπισκόπου ἐκ Φαναρίου, ἐπὶ παραβιάσει καὶ καταλύσει τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

Μεταμεληθέντες αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ συνταασσόμενοι κληρικοὶ διὰ τὴν ἀποδοχὴν καὶ τὴν ἐν ἰσχύϊ ἐνέργειαν τοῦ Καταστατικοῦ χάρτου, μετέβαλον τοῦτον βαθμηδὸν εἰς ράκος, μεταστρέψαντες αὐτὸν εἰς σαγήνην ἐν ᾗ συλλαμβάνονται μόνον μικροὶ καὶ ἀσθενεῖς ἰχθύς, καὶ ἐπιδιώκουσι τὴν κατάκτησιν τῆς ἀνεξελέγκτου καὶ ἀφανοῦς διαχειρίσεως τῆς θρονικῆς περιουσίας.

Τὸ παρελθὸν ἂς γένηται μάθημα διδακτικὸν διά τε τὸ παρὸν καὶ τὸ ἐγγὺς καὶ ἀπώτερον μέλλον. Ἐὰν ὑπάρχωσί τινες λαϊκοὶ διὰ πάθη καὶ συμφέροντα ἴδια συντασσόμενοι μετὰ τούτων, ὁ κλῆρος καὶ ὁ λαὸς ὅλος ὕψιστον ἔχουσι καθῆκον νὰ ὑπερασπίσωσι τὴν ἐπιβουλευομένην Ἐκκλησίαν του καὶ τὰ καταπατούμενα δικαιώματά του.

Δύναται νὰ ἀνεχθῇ ὅπως ἡ Ἐκκλησία ὅλη γένηται τιμάριον οἰκογενειακὸν καὶ ἔρμαιον ὀλίγων κληρικῶν καὶ τοῦτο διὰ πράξεων καὶ ἐνεργειῶν ἀντικειμένων πρὸς πᾶν δίκαιον καὶ ὀρθόν;

Ἡ τιμὴ τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἐπιβάλλουσι τὸ καθῆκον εἰς αὐτὸν ὅπως διδάξῃ τοὺς ἐν λόγῳ κληρικοὺς ὅτι δὲν δύναται ν' ἀνεχθῇ ὅσα διεπράχθησαν ἀδικήματα καὶ ἔκτροπα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἰδίᾳ καὶ τῆς πλειονότητος τῆς Συνόδου καὶ ἀξιοῖ ὅπως ἀποδοθῇ πλήρης δικαιοσύνη.

Αἱ γενόμεναι διατυπώσεις καὶ πράξεις περὶ τὴν ἐκλογὴν καὶ ἐνθρόνισιν εἰς Μητροπολίτην τοῦ Χωρεπισκόπου Σαλαμῖνος κ. Νικοδήμου Μυλωνᾶ δὲν εἶναι ἱκαναὶ ὅπως ἐπιβάλωσιν αὐτὸν εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κιτίου, ἀλλ' οὔτε θὰ εἶναι ὑπὸ τοιαύτας περιστάσεις ἀνεκτὸς καὶ εἰς τὴν ἄλλην Νῆσον, ἥτις ἐν τῇ ἐκθέσει ἐκλογῆ διαβλέπει καθαρὰν καὶ συστηματικὴν ἐπιβουλὴν κατὰ τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ.

Τὰ πραγματα τοσοῦτον τορῶς καταγγέλλουσι τὴν συστηματικὴν ταύτην ἐπιβουλήν, ὥστε πρέπει νὰ εἶναί τις πεπωρωμένος τὴν συνείδησιν καὶ τὴν ἀντίληψιν ἵνα ἀρνῆται αὐτήν.

Πιστεύουσιν ὅτι δικαιολογοῦνται ἐπιρρίπτοντες μομφὰς καὶ αἰτιώμενοι τοὺς ἀντιφρονοῦντας ἐπὶ ἐκλογικαῖς καὶ ἄλλαις παραβάσεσι μὴ ἀναλογιζόμενοι ὅτι αὐτοὶ πρῶτοι ἤρξαντο χειρῶν ἀδίκων διὰ τῶν προεκλογικῶν παρανομιῶν καὶ παραβάσεων αὐτοῦ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Δικασταὶ καὶ κριταὶ τῶν ἐκλογῶν ὑπάρχουσιν αὐτοὶ οἱ Συνοδικοί, καὶ ἂν αὐτοὶ ἐγίνοντο δίκαιοι καὶ ἀμερόληπτοι θὰ ἔπειθον καὶ πάντας τοὺς λαϊκοὺς ὅτι οὐδεμία ἀδικία καὶ παρανομία δύναται νὰ ὠφελήσῃ αὐτούς. Ἀντὶ τούτου ὅμως αὐτοὶ πρῶτοι παρέχουσι κάκιστον πρὸς μίμησιν παράδειγμα καὶ ἐκ τούτου προῆλθον καὶ ὅσα παρὰ τῶν λαϊκῶν διεπράχθησαν ἔκτροπα.

Ὅταν ἀδικῶσιν καὶ παρανομῶσιν οἱ ἐκ τοῦ λαοῦ, ὑπάρχουσι οἱ νόμοι καὶ οἱ δικασταὶ οἱ ἐφαρμόζοντες αὐτούς, ὅταν ὅμως οἱ νόμοι αὐτοὶ παραγκωνίζωνται καὶ οἱ δικασταὶ ἀδικῶσιν, ὡς μόνη θεραπεία ἐνδείκνυται ὑπὸ τῆς ἱστορίας ἡ ἐπανάστασις.

Διὰ τοῦτο ἐπικροτοῦμεν ὅ,τι εἶπεν ὁ Ἅγ. Κυρηνείας ἐν τῇ Ἐκλογ. Συνελεύσει, ὅτι θὰ ἐπανίσταται κατὰ τῶν διαπραχθέντων ἐκθέσμων, ἂν ἐπέτρεπον τοῦτο αἱ ἐξαιρετικαὶ κρίσιμοι περιστάσεις.

Ἂν ἐν τῷ παρόντι δὲν ἐπιτρέπεται ἐπανάστασις πρὸς συνετισμὸν τῶν ἀδικούντων καὶ παρανομούντων κληρικῶν. ὑπάρχει ἡ παθητικὴ ὡς εἰπεῖν ἀντίδρασις καὶ ἄμυνα.

Νὰ μὴ ἀναγνωρισθῇ οὔτε ὑπὸ τῆς Ἐπισκοπικῆς περιφερείας Κιτίου οὔτε ὑπὸ τοῦ ἄλλου χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου ὁ ὡς Μητροπολίτης ἐπιβληθεὶς διὰ τοσούτων καὶ τηλικούτων παρανομιῶν ἐκλογείς, νὰ κηρυχθῇ ἀδιάλλακτος πόλεμος κατ' αὐτοῦ καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ ἡ Ἐπαρχία ὅλη ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Θρονικῆς περιουσίας, διότι δὲν βλέπομεν πόθεν ἄλλοθεν θὰ πληρωθῶσι τὰ ὑπέρογκα ποσὰ ἅτινα διετέθησαν πρὸς διαφθορὰν συνειδήσεων.

Οὕτω πράττουσιν ὅσοι λαοὶ ἔχουσι συναίσθησιν τῆς ἀξιοπρεπείας των καὶ γνωρίζουσι νὰ διεκδικῶσι τὰ δίκαιά των παραβιαζόμενα ὑπὸ οἱουδήποτε.

Οἱ ὑπογράψαντες τὴν διαμαρτυρίαν κατὰ τῶν παρανομιῶν τούτων ἀνέλαβον τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως διεξαγάγωσιν ἀδιάλλακτον ἀγῶνα, ἔσταμεν δὲ βέβαιοι ὅτι ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ θὰ ἔχωσι μετ' αὐτῶν τὸν ὑψαίνοντα κλῆρον καὶ λαὸν ὅλον.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΟΡΤΑΙ

Τὴν προχθὲς Κυριακὴν ἐτέλεσαν τὰς σχολικὰς ἑορτὰς αὐτῶν τῇ 10 π. μ. τὸ Παρθεναγωγεῖον Ἁγ. Ἀντωνίου καὶ τῇ 4 μ. μ. ἡνωμέναι αἱ Ἀστικαὶ Σχολαί, ἐνώπιον πυκνοτάτου ἀκροατηρίου φιλομούσων γονέων καὶ ἄλλων συμπολιτῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Μετὰ τὰς νενομισμένας δεήσεις καὶ τὰς λογοδοσίας τῶν οἰκείων διευθύνσεων αἱ κορασίδες μαθήτριαι καὶ οἱ μικροὶ μαθηταὶ ἐξετέλεσαν κατὰ προγράμματα ἐπιμελῶς συντεθειμένα ἐπίκαιρα ἀναγνώσματα καὶ ἀπαγγελίας καὶ ἔψαλαν ᾄσματα ἐθνικὰ ἐμμελῶς καὶ ἐν ἁρμονίᾳ.

Ὅσοι δὲν παρηκολούθησαν τὴν λειτουργίαν τῶν ἐκπαιδευτηρίων τούτων δι' ὅλου τοῦ ἔτους καὶ ἐκ τῶν κατ' ἀνάγκην, ὀλίγων γενομένων ἐπιδείξεων διέγνωσαν τὴν εὐσυνείδητον καὶ καρποφόρον διδασκαλίαν ἐν αὐτοῖς.

Τὸ Παρθεναγωγεῖον Ἁγ. Ἀντωνίου ἔχει ἀποσκιορακίσει τέλεον τὸν ἀνίατον διὰ τὰ κοράσια μάλιστα παπαγαλισμόν, τὴν μηχανικὴν καὶ ἀσυνείδητον ἀποστήθισιν καὶ πάντοτε ἐπισπωνται τοῦ ἀκροατηρίου τὴν εὐμενῆ προσοχὴν αἱ μαθήτριαι του διὰ τῆς καθαρᾶς καὶ κατ' ἔννοιαν ἀναγνώσεως καὶ ἀπαγγελίας μετὰ στάσεων καὶ ἐκφράσεων προσηρμοσμένων πρὸς τὰ νοήματα κατὰ τρόπον λίαν εὐάρεστον.

Ἡ ὕλη τοῦ προγράμματος ἔχει ἐκλεγῇ μετὰ παιδαγωγικῆς ὅλως σκοπιμότητος εἰς ἀμφότερα τὰ ἐκπαιδευτήρια ταῦτα καὶ ἡ ἐκτέλεσις ἀποδεικνύει τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ παιδαγωγικοῦ καὶ μορφωτικοῦ σκοποῦ καθόλου ἀποτελοῦσα σύνοψιν τῆς ὅλης μορφωτικῆς καὶ παιδαγωγικῆς ἐργασίας δι' ὅλου τοῦ χρόνου ἐν αὐτοῖς.

Αἱ μικραὶ μαθήτριαι καὶ οἱ μικροὶ μαθηταί, πολὺ μικραὶ καὶ μικροὶ φαίνονται ὅτι αἰσθάνονται καὶ κατανοοῦσιν ἐντελῶς ὅ,τι ἀναγινώσκουσιν, ἀπαγγέλλουν ἢ ᾄδουσιν, μαθήτριαι δέ τινες μάλιστα τοῦ Παρθεναγωγείου προκάλουν αὐθόρμητα τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰς ἐπευφημίας ὅλου τοῦ ἀκροατηρίου.

Δι' ἔλλειψιν τῶν ἀπαιτουμένων ὑλικῶν ἢ τὴν μεγάλην ὑπερτίμησιν αὐτῶν δὲν ἐγένοντο ἔργα χειροτεχνικὰ λεπτουργίας καὶ χαρτοτεχνίας καὶ τῶν κορασίων τὰ λευχείματα καὶ ἐργόχειρα ἦσαν καὶ ἀρκετὰ καὶ μετὰ τέχνης καὶ δεξιότητος παρασκευασμένα.

Δικαίως διὰ τοῦτο αἱ οἰκεῖαι διευθύνσεις ἐδέξαντο τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια τῆς τε Ἐπιτροπείας καὶ τῶν παραστάντων εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἑορτὰς δι' ἑαυτὰς καὶ τὸ ἄλλο διδακτικὸν προσωπικόν.

Τὰς ὑπὸ τῶν διευθύνσεων ὑποδειχθείσας ἐλλείψεις πρὸς τὴν Ἐπιτροπείαν ἐλπίζομεν ὅτι θὰ προσπαθήσῃ αὕτη νὰ πληρώσῃ ἐν τῷ δυνατῷ ὑπὸ τὰς παρούσας δυσχερεῖς περιστάσεις μέτρῳ.

Καὶ οὕτω ἐλήξαν αἱ ὑψηλαὶ καὶ τερψίθυμοι πνευματικαὶ ψυχαγωγίαι τὰς ὁποίας παρέσχον τὰ ἡμέτερα ἐκπαιδευτήρια ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ λήξαντος μηνός, καὶ ὁ μαθητικὸς κόσμος ἀφέθη ὅλως εἰς τὰς φροντίδας τῶν γονέων αὐτοῦ συγκομίσας τὸν ἄμητον τῆς καρποφόρου ἐργασίας αὐτοῦ δι' ὅλου τοῦ ἔτους καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν θὰ δυνηθῇ ἐν ἀνέσει νὰ ἀναλάβῃ νέας δυνάμεις καὶ μετὰ νέων ἐφοδίων μετὰ τρίμηνον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ ὡραῖον καὶ ὑψηλὸν ἔργον του.

ΟΙ ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΠΑΦΟΥ

Χθὲς ἔφθασαν εἰς Λευκωσίαν ἡλιοκαεῖς, σφριγηλοὶ καὶ ἀρρενωποὶ οἱ Πρόσκοποι Πάφου περὶ τοὺς 30 ὑπὸ τὸν ἐνθουσιώδη καὶ ἀκόμματον ἀρχηγὸν αὐτῶν κ. Λοΐζον Φιλίππου γενόμενοι δεκτοὶ ὑπὸ τῶν προσκόπων Λευκωσίας ὑπὸ τὸν ἀρχηγὸν αὐτῶν κ. Χ. Νικολαΐδην.

Μεταβάντες εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ὑπέβαλον τὰ σεβάσματά των εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ ἐφιλοξενήθησαν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, καὶ μετὰ βραχείαν ἀνάπαυλαν τὴν μεταμεσημβρίαν ἐπεσκέφθησαν εἰς τὸ Δημαρχεῖον, τὸν κ. Δήμαρχον, τὸ Π. Γυμνάσιον, τὸ Παγκομεῖον, τὸ Ἐκθετοτροφεῖον καὶ τὸ Κυπρ. Μουσεῖον, ὅπου ὁ ἔφορος κ. Μ. Μαρκίδης ὡδήγησεν αὐτοὺς εἰς τὰς διαφόρους αἰθούσας καὶ ἀνέπτυξε περὶ τῆς ἐκτεθειμένης συλλογῆς ἐν ἑκάστῃ τούτων κατὰ τάξιν χρονολογικήν.

Σήμερον θὰ συνεχίσωσι τὰς ἐπισκέψεις των εἰς τὰ ἄλλα ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεώς μας.

Τοὺς εὐέλπιδας καὶ εὐσταλεῖς Ἑλληνόπαιδας χαιρετίζομεν ἐγκαρδίως στηρίζοντες ἐπ' αὐτοὺς τὰς χρησιστοτάτας ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τῆς Νήσου καὶ τῆς ὅλης πατρίδος ἐλπίδας.

Ψὲς ἐφιλοξενήθησαν πατρικώτατα ἐν τῷ Μετοχίῳ Ἁγ. Προκοπίου τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογ. Ἡγουμένου αὐτῆς.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΠΕΔΟΥΛΑ

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Οἱ τελειόφοιτοι τῆς ἐν Πεδουλᾷ Ἐμπορικῆς Σχολῆς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ διευθυντοῦ αὐτῶν κ. Γαβριηλίδου καὶ τῶν κ.κ. διδασκάλων κατῆλθον εἰς Λευκωσίαν τῇ π. Τετάρτῃ καὶ τῇ ἐπιούσῃ Πέμπτῃ μ. μ. ἐνώπιον Ἐπιτροπείας ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Π. Μ. Κυρηνείας, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Τραπέζης Κύπρου κ. Ἰ. Οἰκονομίδου, τοῦ κ. Κ. Σαμουήλ, Γεν. ἀντιπροσώπου ἐν Κύπρῳ τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας «Ρωσία» καὶ τοῦ Ἰατροῦ κ. Εὐ. Γλυκὺ καὶ ἄλλων ἐγκρίτων πολιτῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Παρθεναγωγείου Φανερωμένης ὑπεβλήθησαν εἰς ἐξετάσεις ἰδίᾳ περὶ τὰ ἐμπορικὰ μαθήματα καὶ ξένας γλῶσσας καὶ ἐπεδείχθησαν λίαν εὐσυνείδητοι καὶ καρποφόροι ἡ διδασκαλία ἅπαντος τοῦ προσωπικοῦ ἐν τῇ Σχολῇ ταύτῃ.

Παρέσχον δείγματα ἐμπορ. ἀλληλογραφίας ἀγγλιστὶ καὶ γαλλιστί, ἐξετέλεσαν δὲ διαφόρους πράξεις ἐμπορικὰς καὶ συναλλακτικὰς πιστοχρεώσεων καὶ συναλλαγματικῶν καὶ διαφόρων ἐκκαθαρίσεων μετ' ἀκριβείας καὶ πλήρους γνώσεως τούτων, δι' ὃ καὶ ἐπεσπάσαντο οἱ τε μαθηταὶ καὶ τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τὰ εἰλικρινῆ συγχαρητήρια τῆς τε ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπείας καὶ τῶν ἄλλων παρισταμένων.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑΙ ΔΩΡΕΑΙ

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἡγούμενος Ἁγ. Νεοφύτου ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς παρουσίας του ἐν Λευκωσίᾳ διὰ τὴν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἐκλογικὴν Συνέλευσιν ἐδωρήσατο εἰς τὸ Δημοτ. Πτωχοκομεῖον £ 5 καὶ τοσαύτας ἄλλας εἰς τὸ Ἐκθετοτροφεῖον.

Καθ' ἃ ἀνέγνωμεν ὁ φιλάνθρωπος καὶ φιλόμουσος οὗτος μοναχὸς διερχόμενος διὰ Λεμεσοῦ ἐδωρήσατο 5 λίρας καὶ εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον τῆς πόλεως ἐκείνης.

Αἱ ἀξιότιμοι κυρίαι Ἀθηνᾶ χήρα Κ. Διανέλλου καὶ Εὐγενία Α. Θεοδότου ἐδήλωσαν ἀρμοδίως ὅτι διαθέτουσιν ἑκατέρα ἀνὰ £ 100 ὑπὲρ τοῦ Ἐκθετοτροφείου τῆς πόλεως καὶ παρέδοσαν προκαταβολὴν ὡς ἐτήσιον τόκον ἀνὰ £ 10.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

Διὰ τοὺς κατελθόντας τέσσαρας τελειοφοίτους τῆς Ἐμπορ. Σχολῆς Πεδουλᾶ εἰς Λευκωσίαν πρὸς ἐξετάσεις ἐνώπιον εἰδικῆς Ἐπιτροπείας ἐκ παρεχωρήθη τύπος πρὸς διανυκτέρευσιν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἡρνήθησαν δὲ νὰ δώσωσιν εἰς αὐτοὺς καὶ τροφήν, ἐν ᾧ χρέος ἦτιώντο ἐν αὐτῇ πλουσιοπαρόχῳ οἱ Γεν. Ἀντιπρόσωποι καὶ πλῆθος ἄλλο ἐκ Λάρνακος καὶ ἀλλόθεν προερχόμενον.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΜΕΤΕΕΤΗ πρὸς Κύριον μετὰ μακρὰν καὶ περίπλοκον νόσον ὁ Ἀρχιμανδρίτης τῆς Ἱ. Μονῆς Κύκκου

ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

τῇ π. Τρίτῃ καὶ αὐθημερὸν ἐκηδεύθη σεμνοπρεπέστατα χοροστατούντων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τοῦ Μητροπολίτου Πάφου μετὰ τοῦ Ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς κ. Κλεόπα καὶ ματασχόντων τῆς ἐπικηδείου τελετῆς πάντων τῶν παρόντων μοναχῶν πατέρων ἐν τῷ μετοχίῳ Ἁγ. Προκοπίου, προσῆλθον δὲ καὶ πολλοὶ ἐκ Λευκωσίας ἔγκριτοι πολῖται τιμῶντες τὴν μνήμην τοῦ μεταστάντος, ὅστις ἀπέλαυε φήμης ἀγαθῆς καὶ κοινῆς ἐκτιμήσεως διὰ τὴν ἀγαθότητα τοῦ χαρακτῆρος του τὸ φιλόφρον ἦθός του καὶ τὴν χριστιανικὴν εὐσέβειάν του.

Ἡ Ἱ. Μονὴ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ ἀπώλεσε εὐσεβὲς καὶ ἐνάρετον μέλος αὐτῆς καὶ σπουδαῖον παράγοντα τῆς συντελεσθείσης μέχρι τοῦδε προόδου της ἐφ' ᾧ καὶ ἐκφράζομεν πρὸς τὴν ὅλην χορείαν τῶν ὁσιωτ. πατέρων τὰ βαθέα συλλυπητήριά μας.

ΓΑΜΟΙ. Τῇ π. Κυριακῇ ἠλογήθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Πάφου καὶ ἐκ νοτίου Ἀφρικῆς προελθόντος ρέκτου νέου κ. Μανελάου Σταύρου καὶ τῆς καλλίστης καὶ μεμορφωμένης δεσποινίδος Μαρίας Ἰ. Χάρουπου. Οἱ νεόνυμφοι δεξάμενοι τὰ συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων πολυπλήθων συγγενῶν καὶ φίλων ἀνεχώρησαν αὐθημερὸν εἰς Κτῆμα.

—Τῇ π. Κυριακῇ ἠλογήθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. Βασιλείου Κουμίζου καὶ τῆς ἐξαιρέτου δεσποινίδος Δωροθέας Ἀβραμίδου ἐπὶ ἱκανὰ ἔτη διδαξάσης εὐδοκιμότατα καὶ διαφέλεστατα τὴν κορασιακὴν παρ' ἡμῖν νεότητα ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ Φανερωμένης τὴν κοπτικὴν καὶ ραπτικὴν λευχειμάτων καὶ χειροτεχνήματα.

Εἰς ἀμφότερα τὰ ζεύγη εὐχόμεθα μετὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων πᾶσαν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ. Τῇ π. Πέμπτῃ ἠλογήθησαν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐξ Ἁγ. Ὁμολογητῶν κ. Νικολ. Χ. Κωνσταντίνου καὶ τῆς ἐξ Ἁγ. Δομετίου καλλίστης δεσποινίδος Ἀθηνᾶς Παπαέλληνα.

—Ἠλογήθησαν ὡσαύτως ἐν Ἀλάμπρᾳ οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Κωνσταντίνου Γ. Κυθρεώτου καὶ τῆς ἐκεῖ καλλίστης διδασκαλίσσης Ζηνοβίας Δ. Νετρίδου.

Εἰς τοὺς μνηστευθέντας εὐχόμεθα φαιδρὸν τὸν μνηστεύειν τὸν χρόνον καὶ ταχὺν τὸν ὁμέναιον.

ΕΚ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ἀβλεψίας παρελείφθη ἐκ τοῦ δημοσιευθέντος καταλόγου τῶν λαβόντων πτυχίον τοῦ Π. Διδασκαλείου τὸ ὄνομα τοῦ κ. Γ. Κ. Λοφίτου.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ ΠΑΤΑΤΩΝ

Σᾶς εἰδοποιῶ ὅτι καὶ ἐφέτος ἔχω ἀρκετὴν ποσότητα πατατῶν ξηρικῶν τῶν Λειβαδιῶν διὰ σπόρον τῆς ποικιλίας πεττακούρας ἀπὸ σπόρον τὸν ὁποῖον ἔφερα ἀπὸ Κηπεροῦντα καὶ Ὀρεινήν.

Εἶναι προϊὸν Λειβαδιῶν ἀφθόνως λιπασμένων διὰ χημικῶν καὶ φυσικῶν λιπασμάτων καὶ ἀπεδείχθη ὅτι εὐδοκιμεῖ θαυμάσια φυτευόμενος εἰς τὰ χωράφια. Ἀτὸ τὸ ἴδιον εἶδος ἐχρησιμοποίησε 45 ὀκ. σπόρον εἰς ἡμίσεια στρέμματα ποτιστὴν ὁ κ. Χριστοφῆς Κωνσταντῆ Παπᾶ ἀπὸ Ἁγ. Σέργιον καὶ εἶχεν ἀπόδοσιν 2 χιλ. δκάδων καὶ πλέον.

Σᾶς συνιστῶ θερμῶς διὰ τὴν καλοκαιρινὴν φυτείαν τοῦ Ἰουλίου-Αὐγούστου νὰ χρησιμοποιήτε ξηρικὰς τῶν Λειβαδιῶν ἀφοῦ βεβαιωθῆτε ὅτι εἶναι τοιαῦται, καὶ ν' ἀποφεύγητε τὰς ποτιστικὰς διότι ἄλλως θ' ἀποτύχητε καὶ εἰς τὴν βλάστησιν καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν.

Σπεύσατε προτοῦ ἐξαντληθῇ. Τιμαὶ διατιμήσεως.

Ἐν Βαρωσίοις τῇ 11)24 Ἰουνίου 1918.

(4—1) ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΕΥΑΓΓ. ΑΟΥΙΖΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΕΥΡΩΠ. ΠΟΛΕΜΟΥ

ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ

Τὸ σπουδαιότατον πολεμικὸν γεγονὸς τοῦ διαρρεύσαντος ἑβδομήρου εἶνε μεγάλη ἀποτυχία τῆς Αὐστρουγγρικῆς ἐπιθέσεως εἰς τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον.

Κατὰ τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν (9)22—10)23 Ἰουνίου) οἱ Αὐστροῦγγροι, ἕνεκα πλημμύρας τοῦ ποταμοῦ Πιάβε κατὰ τὴν πεδιάδα, τὸν ὁποῖον εἶχον διαβῆ μεγάλα σώματα εἰς τὴν δεξιὰν ὄχθην, ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποχωρήσωσιν ἐν πάσῃ δυνατῇ σπουδῇ διότι καὶ αἱ γέφυραι παρεσύροντο καὶ ἡ συγκοινωνία διεκόπτετο καθισταμένη δυσχερεστάτη ὥστε οὔτε πυρομαχικὰ οὔτε τρόφιμα οὔτε ἐφεδρεῖαι νὰ μεταφέρωνται ταχέως καὶ συνεχῶς.

Τὴν ἐσπευσμένην καὶ γενικὴν ταύτην ὑποχώρησιν ἀντελήφθησαν αἱ Ἰταλικαὶ περιπολίαι καὶ ἀνήγγειλαν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον, τὸ ὁποῖον διέταξεν ὁμοβροντὰς πυροβολικοῦ κατὰ τῶν ὑποχωρούντων Αὐστροούγγρων καὶ ἐπήνεγκε μεγάλην εἰς αὐτοὺς φθορὰν· αἱ πρῶται δὲ εἰδήσεις ἀνερίβαζον τὰς ἀπωλείας τῶν πολεμίων εἰς 180 χιλ., τὸ ὃ' ὅπερ προὐκάλεσε μέγαν ἐνθουσιασμὸν ἐν Ρώμῃ καὶ καθ' ἅπασαν τὴν Ἰταλίαν.

Τηλεγράφημα τῆς 12)25 Ἰουνίου συνοψίζει τὰ κατὰ τὸ Ἰταλικὸν μέτωπον ὡς ἑξῆς:

Αἱ νεώτεραι εἰδήσεις λέγουσιν ὅτι οἱ Αὐστριακοὶ ἐξεκένωσαν ἐντελῶς τὸ Μοντέλλο καὶ διέβησαν ὀπίσω τὸν ποταμὸν ἐν μέρει διὰ μιᾶς ἀφεθείσης Βρεττανικῆς γεφύρας καὶ ἐν μέρει πεζῇ, ἠκολουθοῦντο δὲ ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν, οἵτινες συνέλαβον πολλὰς ἑκατοντάδας αἰχμαλώτων καὶ σὺν ἄλλοις μὴ ἀριθμηθέντα ἔτι πεδινὰ τηλεβόλα καὶ πολεμικὸν ὑλικόν. Οἱ Ἰταλοὶ ἀνεκατέλαβον 72 τηλεβόλα των ἐπὶ τῆς βορείας ὄχθης.

Οἱ Ἰταλοὶ ἀνέκτησαν τὰ προγεφυρώματα Καποσίλε μετ' αἰχμαλώτων. Ἡ κατάστασις τώρα εἶναι ὅτι οἱ Ἰταλοὶ πράγματι ἀπεκατέστησαν τὴν θέσιν οἵα ἦτο πρὸ τῆς Αὐστριακῆς ἐπιθέσεως. Οἱ Αὐστριακοὶ ἔχουσι πολὺ ὀλίγας ἐφεδρείας εἰς τὸν τομέα τοῦ Πιάβε καὶ κατεσκευάσαν ὡσαύτως πολὺ ὀλίγα χαρακώματα ἀνατολικῶς τοῦ Πιάβε.

Ἕτερον τηλεγράφημα τῆς 15)28 Ἰουνίου λέγει:

Ὑπολογίζεται ὅτι οἱ Ἰταλοὶ ἠχμαλώτισαν 20,000 Αὐστριακοὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐπιθέσεως.

Τὸ Ἰταλικὸν Γεν. Ἐπιτελεῖον ὁμολογεῖ ὅτι αἱ πρόσφαται ἀπώλειαι τοῦ ἐχθροῦ συμπροσδοῦνται τοὐλάχιστον εἰς 150,000, λέγει δὲ ὅτι ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν Αὐστριακῶν ὅτι ὁ Ἰταλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἀπωλειῶν αὐτῶν ὁ τηλεγραφηθεὶς τῇ 12)25 Ἰουνίου εἶνε ἀριθμητικῶς ἐξωγκομένος καὶ οὐδόλως προσεγγίζουσι τὸν δοθέντα ἀριθμόν.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΝΥΞΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ Ρέουτερ τῆς 15)28 ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας Φὸν Κιοῦλμαν ἐν τῇ Ράϊσταγ ἀπέκρουσε τὴν πρόσφατον δήλωσιν τοῦ κ. Βάλφουρ ὅτι ἡ Γερμανία ἐπόθησεν ἢ κἂν διενοήθη ὅπως ἀποκτήσῃ κοσμοκρατορίαν. Ὁ Ναπολέων ἔδειξεν ὅτι ἰδέα τοιαύτη εἶνε οὐτοπική (ἄκουσον, ἄκουσον ἐκ τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος). Ὡς πρὸς τὸ τίς εἶνε ὑπεύθυνος διὰ τὸν πόλεμον, εἶπεν ὅτι ἡ Ρωσία ἐπεθύμησε τὸν πόλεμον. Περὶ τῶν ἀξιώσεων τῆς Γερμανίας, αὕτη ἐπιθυμεῖ ἐλευθέραν, ἰσχυρὰν καὶ ἀνεξάρτητον ὕπαρξιν ἐντὸς τῶν ὁρίων ἅτινα ἐχαράχθησαν ὅτ' αὐτὴν ὑπὸ τῆς ἱστορίας, ὡσαύτως ὑπερθαλασσίους κτήσεις παρεχούσας εἰς αὐτὴν μεγαλεῖον, πλοῦτον καὶ τὰς ἀποδειχθείσας ἀποικιακὰς δεξιότητας αὐτῆς, ἐλευθερίαν ὡσαύτως τοῦ θαλασσίου ἐμπορίου της καὶ ἡ ἐκπλήρωσις τῶν ἀξιώσεων τούτων εἶνε ἀπολύτως ζωτικὴ ἀνάγκη.

Ἀπόλυτος ἀκεραιότης τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τῶν Συμμάχων αὐτῆς εἶναι ἀναγκαῖος καὶ προσαπαιτούμενος ὅρος πάσης περὶ εἰρήνης συζητήσεως. Πάντα δὲ τἄλλα ζητήματα θὰ ὑπέκειντο εἰς συμφωνίαν. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ Βελγίου, ἡ Γερμανία ἠρνήθη νὰ δεσμευθῇ ὑπὸ οἱασδήποτε πολιτικῆς, ἥτις δὲν θὰ ἐδέσμευεν ὡσαύτως καὶ τὸν ἐχθρὸν (ἄκουσον, ἄκουσον) ἐδήλωσεν ὅμως ὅτι δὲν θὰ ἦτο δυνατὴ μεγάλη πρόοδος πρὸς τὴν εἰρήνην διὰ δημοσίας διαλαλουμένων δηλώσεων (κραυγαὶ ἐπιδοκιμασίας).

Ἡ Γερμανία δὲν ἔκλεισε τὴν θύραν δι' ἔντιμον εἰρήνην· πᾶσα περὶ εἰρήνης πρότασις, ὁθενδήποτε προερχομένης δὲν θὰ προσέπιπτεν εἰς ὠτα κωφά, ἄπαξ ὅμως ἐπελθούσης τῆς στιγμῆς πρὸς ἀνταλλαγὴν σκέψεων, ἀναγκαῖος ἐκ τῶν προτέρων ὅρος θὰ ἦτο ἀμοιβαία ἐμπιστοσύνη εἰς τὴν πολιτικὴν κα